

Handwritten signature and mark.

የመጨረሻው ዘመን የስልተት አሠራሮችና
ጥንቃቄዎች

From the Library of

ፍፆሐ ለጥላው ወልደ ዮሐንስ
FESSEHA ATLAW HOLDE YOHANNES

ለምሥራቅ አዲስ አበባ መሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን
የተበረከተ እትም

ሰላምን ከበደ
1985 ዓ.ም.

በዚህ ጽሑፍ ዝግጅት ወቅት በሃሳብ ለደገፉት፣ በጸሎት ላገዙት፣ በተለይም በማረም ለተባበሩት ለአቶ ንጉሤ ቡልቻ ጸሐፊው ልባዊ ምስጋና ያቀርባል።

የጽሑፍ ስም

የጽሑፍ ደረጃ

የጽሑፍ ቅጽ

መቅድም	5
፩. መንደርደሪያ	7
፪. የመጨረሻው ዘመንና የሰሐተት አሠራሮች	9
1. የመጨረሻው ዘመን.....	9
2. የመንፈስ ቅዱስ አስፈላጊነት ለክርስትና ሕይወትና ለገልግሎት	10
3. ኃይልን ማድረግ- ምስጢራዊ እውቀት መግለጥ	12
4. መንፈሳዊ ግርግር	13
5. አላሳች ተቀናቃኝ አሠራር	17
6. የሰህተት ትምህርቶች በወል ያላቸው አሠራር	20
7. የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ /አ.ዘ.እ./	21
፫. የእውነተኛ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ መልኮች.....	25
1. የመስቀሉን ማዕከልነት ቸል ያላለ	25
2. የቃሉን ባለሥልጣንነት ቸል የማይል.....	27
3. በ"ትጠፋላችሁ" "ትቆረጣላችሁ" ማስፈራራት ተሞልቶ ከሚገኝ ለማምለጥ በመጣደፍ በማደናገር የማይነዳ	30
4. አእምሮን /ልቦናን/ የማይነሳ	33
5. የራስ ክብር ታዋቂነት ወይም ትልቅነት የማይገመገሙበት ወይም የማይጋነንበት.....	34
6. የመንፈስ ፍሬ መታየት እንዲሁም የሕይወት መቀደስ-መንፃት ላይ ትኩረት የሚሰጥ.....	37
7. እምነትን በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ እንጂ እምነትን በእምነት ላይ የማያስደርግ.....	39
8. ግብዝነት - አልባ፣ ማስመሰል - አልባ፣ አምልኮትና ምስክርነት የሚገለጽበት	40
፬. መደምደሚያና ማሳሰቢያ	43
ዋቢ መጽሐፍት	44

መቅድም

ራብ የመብላትን ፍላጎት ያነሳሳል። እንደ ራቡ መጠን ከፍተኛነት ፍላጎቱም የበረታ ይሆናል። በአገራችን በደረሰው ራብ ብዙዎች ተጎዱ፤ ምግብም አጥተው ሞቱ። ተርበው የነበረ የቀረበላቸውን ወይም ያገኙትን ምግብ ሳይመርጡ በሉ። ራቡ ለምርመራ እድል አልሰጣቸውምና የሚበላው ከማይበላው፤ ከአገገሙ በኋላ የሚበላውን በቅድሚያ ከሚበላው መለየት አልቻሉም። አያሌ ሰዎች ከራቡ የተነሣ ሳይሆን ከበሉት ምግብ ዓይነት የተነሣ ረገፉ።

መንፈሳዊ ራብም ይኸው መልክ አለው። በመንፈሳዊ ራብ ጊዜ በመንፈሳዊ ምግብ መልክ የሚመጣውን ሁሉ የማጋበስ ፈተናው ከፍተኛ ነው፤ የሚያደርሰውም ጉዳት እንደዚያው። ከራቡ ይልቅ ምግቡ (አንጉሉ ምግብ) አያሌዎችን ይጎዳል። በመንፈሳዊ ዓለም የሚበጀውን ገንቢውን ምግብ ከአጥረው ዓይነት ለመለየት ብርሃኑን፤ እርሱም እስኪገኝ ድረስ ትዕግሥቱን ማግኘት የከበረ ነገር ነው።

ቀድሞ እንደነበረው አሁንም በዚህ ዘመን ያለ መንፈስ ቅዱስ ኃይል የእግዚአብሔርን መንግሥት ማስፋፋት ከቶ አይቻልም። ስለሆነም የእግዚአብሔር ኃይልና እውቀት መሻት ቅድሚያ የሚሰጠው ተግባር ነው። ስንሻም ከአስመሳይ ኃይልና እውቀት እውነተኛውን ማጥለል ግድ ይሆናል። እንደዚህ ሲሆን ብቻ ነው ቤተ ክርስቲያን ተልዕኮዋን በስፋትና በጥልቀት የምትወጣው።

ይህ ጽሑፍ የተዘጋጀው በመንፈሳዊ እንቅስቃሴ ስም የሚካሄደውን እየረቀቀም የሚመጣውን የሰህተት አሠራር ለማስተዋልና ለመከላከል በማሰብ ነው። አሳቡም ቀደም ሲል በተለያዩ ስብሰባዎች ተገልጿል። በዚህ መልክ የመቅረቡን አስፈላጊነት ብዙዎች ሰላሳሰቡ ይህ ተዘጋጅቷል። በጽሑፉ ብዙ አሳቦች ስብሰብ ባለ መልክ ተካተዋል። (ወደፊት ተብራርተው የሚቀርቡ ይሆናሉ።) ይሁን እንጂ የአሳቦቹን እውነትነት ለማስረገጥ አግባብ ያላቸው አያሌ ጥቅሶች በዝርዝር ሰፍረዋል።

የዚህ ጽሑፍ አዘጋጅ በሕይወቱ ካለፈው፤ በዙሪያው ከተመለከተው፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ከተገነዘበው አኳያ ይህን ሲያቀርብ፤ አንድ ክርስቲያናዊ-አምላካዊ አደራ እንደተወጣ ያምናል። ለእግዚአብሔርም ክብርና ምስጋና ያቀርባል።

" መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ።"
ማቴ 22፥29

ያለንበት ዘመን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ የተለያዩ የጸጋ ስጦታዎች የሚታዩበት ነው። በአንጻሩ በተመሳሳይ መንገድ የቀደመው እባብ ራሱን እንደ ብርሃን መልአክ በመለወጥ በከፍተኛ ደረጃ ለማሳት የተነሳበት ጊዜ ነው። ቃሉ "ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ" /ማቴ 24፥4/ ስለሚል በማስተዋል በጥንቃቄ ልንመላለስ ይገባል።

ሃሰት በዙሪያዋ፡- በአጠገቧ ከተመቸውም በመካከልዋ እየበቀለ ቢያውካትም የክርስቶስ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን "የእውነት ዓምድና መሠረት" ናት። ይህን እውነት ልናውቅ በዚህም ልንቆም ጥሪ ደርሶናል አደራም ተጥሎብናል። /1ኛጢሞ.3፥15፤ 2ኛጢሞ.1፥14/

ብዙዎቻችን የመንፈሳዊ እንቅስቃሴ ትምህርትን ትክክለኛነት ከራሳችን ሁኔታ(ስሜት፣ ልምድ፣ የግል ጥቅም፣ ክብር፣ የባህርይ ዝንባሌ) ውጪ የምንለካበት ሚዛን ይኖረን ይሆን? አካሄዳችንን ከእግዚአብሔር ቃል አኳያ የመፈተሻ ባህል አዳብረን ይሆን?

ልብ መባል የሚገባው በቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ እንቅስቃሴን መመዘን እንቅስቃሴን ለማንኳሰስ ሳይሆን የጠራውን ለመያዝና በዚያም ለመገልገል ከሚፈልግ እውነተኛና ቅን ልብ የተነሳ መሆን አለበት።

አንዳንድ ክርስቲያኖች በመንፈሳዊ እንቅስቃሴ /በፀጋ ሥጦታዎች መገለጥ/ ስለማያምኑ ለማጣጣል መቃወሚያ ምክንያቶችን ይፈልጋሉ፤ ለድንዛዜም ሰበብ ይሆናሉ። መንፈሳዊ ስጦታን በብርቱ ፈልጉ/1ቆሮ 14፥1/ የሚለውን ሃሳብ ገሽሽ ያደርጉታል።

ሌሎች ደግሞ መንፈሳዊ እንቅስቃሴን ስለሚናፍቁ ብቻ የኃይልን መገለጥ ለማድነቅ ስለሚጓጉ ብቻ ያለ ምንም ምርመራ ሁሉ እንዳይነካ ከጥያቄ ውስጥ እንዳይገባ ይከለክላሉ፤ ይጋርዳሉ፤ ለሰይጣን ሥውርና አሳሳች አሠራር ከለላ ተገን ይሆናሉ። ሁሉ ለማንጽ ይሁን፣ ሁሉ በአግባብና በሥርዓት ይሁን የሚለውን የጌታ ትዕዛዝ ሲረግጡ፣ ነቢይ ወይም መንፈሳዊ የሆኑ ይመስላቸዋል። /1ቆሮ 14፥37-40/

እነዚህ ሁለቱም አካሄዶች ሊታረሙ የሚገባ ጎጂ አካሄዶች ናቸው። አንዳንዶች በቃሉ ከመኖር ይልቅ የቃሉ ጠበቆች ወይም በመንፈስ ቅዱስ ከመመላለስ ይልቅ ለመንፈስ ቅዱስ የጸጋ ስጦታዎች ተከራካሪዎች

ተጋታች ለመሆን ይነሳሉ። በአንደበት ጠበቃ ለመሆን ከመነሳት ይልቅ በቃልና በሕይወት /ኑር/ ምስክር መሆኑ ዋናና ተፈላጊ ነገር ነው።

"ከእናንተ ጥበበኛና አስተዋይ ግን ነው? በመልካም አንዋዋሩ ሥራውን በጥበብ የዋህነት ያሳይ። ነገር ግን መራራ ቅንዓትና አድመኝነት በልባችሁ ቢኖርባችሁ አትመኩ በእውነትም ላይ አትዋሹ። ይህ ጥበብ ከላይ የሚወርድ አይደለም ነገር ግን የምድር ነው የሥጋም ነው የአጋንንትም ነው ቅንዓትና አድመኝነት ባሉበት ስፍራ በዚያ ሁከትና ክፉ ሥራ ሁሉ አሉና። ላይኛይቱ ጥበብ ግን በመጀመሪያ ንጽሕት ናት፤ በኋላም ታራቂ፤ ገር፤ እጂ ባይ ምህረትና በኅፍሬ የሞላበት፤ ጥርጥርና ግብዝነት የሌለባት ናት። የጽድቅም ፍሬ ሰላምን ለሚያደርጉት ሰዎች በሰላም ይዘራል።" /ያዕ 3፡13-18/

ጥንቃቄ ይጥብቅሃል፤ ማስተዋልም ይጋርድሃል እንዲል ቃሉ /ምሳ 2፡11/ በዚሁ ጽሑፍ ዓይነተኛ የሐሰት አሠራር መልኮች ምን እንደሆኑና የጥንቃቄ እርምጃዎችን ምን መሆን እንዳለባቸው የሚጠቁሙ አሳቦች ተሰንዝረዋል።

ከመንፈስ ሙትነት እንዲሁም በራስ ከተዋጠ ግልብ መንፈሳዊ ሕይወት እግዚአብሔር ይጠብቀን፤ በጠራና በነጠረ የክርስቲና ሕይወት ያመላልሰን። አሜን!!

፪. የመጨረሻው ዘመንና የሰሕተት አሠራሮች

1. የመጨረሻው ዘመን

የመጨረሻው ዘመን ወንጌል በዓለም ሁሉ የሚሰበክበት ሰይጣን የመጨረሻው ጊዜ መሆኑን አውቆ ከመቼውም ጊዜ ይበልጥ ዓለምን ለጥፋት የሚያስከትትበት የእግዚአብሔርን ሕዝብ /የክርስቲያኑን ዓለም/ ለማሳት በከፍተኛ ደረጃ በረቀቀ መንገድ የሚፈታተንበት ነው።

በማቴ. 24 እንደምንመለከተው ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ ጌታ ኢየሱስ ቀርበው የመምጣቱንና የዓለም መጨረሻ ምልክቱ ምን እንደሆነ ንገረን ብለው ጠየቁት። እርሱም ሲመልስላቸው "ግንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና ብዙዎችንም ያስታሉ" አላቸው። ጦርንም የጦርንም ወሬ እንደሚሰሙ፤ ሕዝብ በሕዝብ ላይ፤ መንግሥት በመንግሥት ላይ እንደሚነሳ፤ ራብም ቸነፈርም የምድር መናወጥም በልዩ ልዩ ሥፍራ እንደሚሆን እነዚህም እንደ ምጥ ጣር መጀመሪያ እንደሚሆኑ ነገራቸው።

ለመከራ አልፎ መሰጠት፤ መገደል፤ ስለ ስሙ በአሕዛብ ሁሉ መጠላት፤ የብዙዎችም መሰናከልና እርስ በርስ አልፎ መሰጣጣት፤ የብዙ ሐሰተኞች ነቢያት መነሳት ብዙዎችንም እንደሚያስቱ፤ ከዓመጸ ብዛት የተነሳ የብዙ ሰዎች ፍቅር እንደሚቀዘቅዝ፤ ለአሕዛብም ሁሉ ምስክር እንዲሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ እንደሚሰበክ፤ የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች እንደሆኑ ገለጸላቸው።

ስለ ዘመኑ መጨረሻ ተጠይቆ በሰጠው መልስ ውስጥ፡- የመጀመሪያውና አሳሳቢው ምልክት የሐሰተኞችን መነሳት አስመልክቶ "ግንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ" የሚለው ብርቱ ማስጠንቀቂያ ነው። በዚሁ ምዕራፍ በቁጥር 24-25 "ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ነቢያት ይነሳሉና ቢቻላቸው የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ። እነሆ አስቀድሜ ነገርኋችሁ የሚል ተጨማሪ ማስገንዘቢያ እናገኛለን።

እንግዲህ ጌታ ኢየሱስ ስለ ሐሰተኛ ክርስቶሶችና ነቢያቶች መነሳት አስቀድሞ ነግርናል እንዳያስቱንም አስጠንቅቆናል። የትዝቢት መነገር የድንቅና ተአምራትም መደረግ አድራጊው የክርስቶስ ወገን ነው፤ የተደረገውም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው፤ ለግለት አያስችለንም።

ማቴ. 7፡21-23

"በሰማያት ያለውን የእባቲን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፤ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም። በዚያ ቀን ብዙዎች፡- ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን፤ በስምህስ አጋንንትን አላወጣንምን፤ በስምህስ ብዙ ተአምራት አላደረግንምን? ይሉኛል። የዚያን ጊዜም ከቶ አላወቅኳቸውም እናንተ ዓመፀኞች ከእኔ ራቁ ብዬ እመስክርባቸዋለሁ።"

ከዚህም የምንረዳው ቁም ነገር ጌታ ኢየሱስ ከቶ ሳያውቃቸው /ምንም ሀብረት ከእርሱ ጋር ሳይኖራቸው/ ብዙዎች በስሙ ትንቢት እንደተናገሩ አጋንንትን እንዳወጡ ብዙ ተአምራቶች እንዳደረጉ የሚቆጥሩ /የሚቆጠሩ/ እንደሚኖሩ ነው። እዚህ ላይ የተጠቀሱት ሰዎች ከጌታ ኢየሱስ ጋር ባንድ ወቅት ሀብረት ኖሮአቸው በኋላ የተውጡን አይደለም። ይህን በማስተዋል እንዳንስት መጠንቀቅ አስፈላጊ መሆኑን ያስገነዝበናል።

"የመንፈስ ቅዱስ ዘመን ነው" የሚለው አነጋገር ተአምራት ሁሉ፤ እየነፈሰ ያለ የመንፈስ እንቅስቃሴ ሁሉ፤ ከእርሱ ነው የሚል ትርጉም እንድንወስድ ተፅእኖ እያደረገ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ መንፈስ ቅዱስ ከወረደበት ከበዓለ ኃምሳ ጀምሮ የመንፈስ ቅዱስ ዘመን ነው። የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴን በየመልኩ የሚያራምዱ ሰዎች ይህ የመንፈስ ዘመን ነው፤ አሁን ወደ መንፈስ ዘመን /አኳርየስ ዘመን/ ገብተናል ይላሉ። የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ ስያሜውን ያገኘው ከዚሁ አዲሱ የመንፈስ ዘመን /አኳርየስ ዘመን/ ከሚል አሳብ ነው።

2. የመንፈስ ቅዱስ አስፈላጊነት ለክርስቲና ሕይወትና አገልግሎት

የመንፈስ ቅዱስ መምጣት አስፈላጊነት፤ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ሲያስገነዝብ "እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና፤ እኔ ብሄድ እርሱን እልክላችኋለሁ" አለ/ዮሐ.16፡7/ ያለ መንፈስ ቅዱስ መሪነትና ኃይል ምንም ማድረግ አንችልም። "በእኔ ኑሩ እኔም በእናንተ" የሚለው ጥሪ እውን የሚሆነው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ነው።

● ስለ ኃጢአታችን የሚወቅሰን ወደ መስቀሉም የሚያደርሰን መንፈስ ቅዱስ ነው። /ዮሐ.16፡8-10/

● ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ የሚያመጣንና በክርስቶስ ኢየሱስ አካል ውስጥ የሚያስገባን፤ ለቤዛ ቀን የሚያትመን መንፈስ ቅዱስ ነው። /1ኛ ቆሮ. 12፡13 ኤፌ.4፡30/

● ጌታ ኢየሱስን እንድንክተል የተሰጠንንም ተልዕኮ እንድናሟላ ኃይል የሚሰጠን መንፈስ ቅዱስ ነው። /ሐዋ.1፡8/

● መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ያፈላል፤ መንፈስ ቅዱስ ድካማችንን ያግዛል፤ በማይነገር መቃተት እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ይማልድልናል። /ሮሜ.5፡5 8፡26-27/

● በውስጥ ሰውነታችን እንድንጠነክር፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በህይወታችን እንዲታይ የሚያደርግ መንፈስ ቅዱስ ነው። /ገላ 5፡22፤ ኤፌ.3፡16/

● ለቤተ ክርስቲያን መታነፅ ማደግ የጸጋ ስጦታን የሚያድሉን፤ ከጨለማ ኃይላት ጋር ባለን ውጊያ በኢየሱስ ክርስቶስ ድል ለማግኘት የሚያበቃን መንፈስ ቅዱስ ነው። /ኤፌ. 6፡10-16፤ 1ኛ ቆሮ. 12፡4-11/

● በጊዜና በሥፍራ ፤ ከአሁንና ከዚህ ማዶ/ባሻገር ያለውን ምስጢር የሚገልጽልን ወደ እውነት ሁሉ የሚመራን የሚያጽናናን መንፈስ ቅዱስ ነው /ዮሐ. 14፡15-17/።

● ጌታ ኢየሱስ በምድር በነበረበት ጊዜ አብን ያከብር እንደነበረ ሁሉ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ በዚህ ዘመን ኢየሱስ ክርስቶስን ያከብራል ከእርሱም ወስዶ ለእኛ ይነግረናል ከራሱ አይናገርምና። /ዮሐ. 15፡26-27፤ 16፡12-15/

● መንፈስ ቅዱስ በሁለት በኩል የተሳለ ሰይፍ ይጠቀማል፤ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው። መንፈስ ቅዱስና ሰይፍ የሆነው ቃሉ አይለያዩም። የመጽሐፍ ቅዱስም ደራሲ መንፈስ ቅዱስ ነው። /ኤፌ.6፡17፤ ዕብ.4፡12፤ 2ኛ ጴጥ.1፡21/

● ስለሆነም ሁል ጊዜ ዕለት በዕለት በመንፈስ ቅዱስና በእግዚአብሔር ቃል ልንሞላ ይገባናል፤ ታዘናልም። /ኤፌ. 5፡18፤ ቂላ 3፡16/

3. ኃይልን ማድረግ - ምስጢራዊ እውቀትን መግለጥ

በክርስትና ጉዞ በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንድንታነጽ ባለ ብዙ ፍሬዎችም እንድንሆን ኃይል ያሻናል የተሰወረውንም ማወቅ ይረዳናል፤ ሆኖም ኃይል ከፍቅር ጋር፤ እውቀትም ከትህትና ጋር ካልተቀናጁ ጉዳት ያስከትሉብናል።

● በውን የእግዚአብሔርን መንግሥት ከማስፋፋት ይልቅ፤ በራስ መከናወንን ስለምንፈልግ ብዙዎቻችን ደግሞ ይህን እንናፍቃለን። ኃይልን መግለጥ መፈለቀቅ የተሰወረውን ማወቅ መሸልቀቅ እንሻለን፤ በከፍተኛም ጉጉት እንጠብቃለን።

● ከዚህም የተነሳ ኃይል ሲገለጥ ስናይ፤ የተሰወረው ሲፈለቀቅ ስንመለከት ያለምንም ፍተሻ/መለየት/ ልናቅፈውና የራሳችን ልናደርገው እንጥራለን እንዘረጋለን እንወረወራለን።

● የመንፈስ ቅዱስን ኃይል መቀበል፤ መንፈስ ቅዱስ እንደወደደ በማከፋፈል የሚሰጠውን የጸጋ ሥጦታዎች ሁሉ፡- ጥበብን መናገር፤ እውቀትን መናገር፤ እምነት፤ የመፈወስ ሥጦታ፤ ተአምራት ማድረግ፤ ትንቢትን መናገር፤ ማናፍስትን መለየት በልዩ ዓይነት ልሳን መናገር፤ በልሳኖች የተነገረውን መተርጎም ለቤተ ክርስቲያን መታነጽ ያሻታል፤ ልምምዱም /ጥቅም ላይ ማዋሉም/ መታቀብ የለበትም። ዳሩ ግን ሁሉን መፈተን፤ መልካሙንም መያዝ ከማናቸውም ክፉ ነገር መራቅ፤ የተሰጠን የአዲስ ኪዳን ትዕዛዝ ስለሆነ፤ ሁሉን በአግባቡ፤ ሁሉም ለማነጽ መሆኑን እያረጋገጥን መጓዝ ይገባናል።

● ልብ ልንል ያስፈልገናል፤ በመልካሙ የመንፈስ ቅዱስ /የእግዚአብሔር/ አሠራር ሁሉ በአጠገቡ አሳሳችና ተቀናቃኝ አሠራር አለ።

● ተቀናቃኝና አሳሳች አሠራሩ መንስኤው ልዩ ልዩ ሊሆኑ ይችላል። ይኸውም፡-

1. ከሰዎች - እግዚአብሔርን መምሰል ለማትረፈያነት ሆን ብለው ከሚያውሉ ከሚለማመዱ /1ኛጢሞ.6፥/

2. ካልተስተዋለ የአእምሮ ወይም የልቡና ነገረ-ነፍሳዊ አሠራር

(Psychic) (ምሳሌ፡-ሀሉስኔሽን፤ ሂፕኖሲስ)

3. ከክፉ መናፍስት

ይሆናል።

የኃይልና የሚስጢራዊ እውቀት ምንጭ በዚህ ባለንበት ዓለም ከእግዚአብሔር ወይም ከሰይጣን ሊሆን ስለሚችል ማንኛውንም መንፈሳዊ እንቅስቃሴ መመዘን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነው።

/1ኛ ተሰ. 5፥19-22/

"መንፈስን አታጥፉ፤ ትንቢትን አትናቁ፤ ሁሉን ፈትኑ መልካሙን ያዙ ከማናቸውም ዓይነት ክፉ ነገር ራቁ።"

/1ኛ ቆሮ. 14፥29/

"ነቢያትም ሁለት ወይም ሦስት ሆነው ይናገሩ ሌሎችም ይለዩአቸው።"

/2ኛ ቆሮ. 11፥3-5/

"ነገር ግን እባብ በተንኮሉ ሔዋንን እንዳሳታት፤ አሳባችሁ ተበላሽቶ ለክርስቶስ ከሚሆን ቅንነትና ንጽሕና ምናልባት እንዳይለወጥ ብዬ እፈራለሁ። የሚመጣውም ያልሰበክነውን ሌላ ኢየሱስ ቢሰብክ፤ ወይም ያላገኛችሁትን ልዩ መንፈስ ወይም ያልተቀበላችሁትን ልዩ ወንጌል ብታገኙ፤ በመልካም ትታገሡታላችሁ።"

"በመልካም ትታገሡታላችሁ" የሚለው ሐረግ አሳቡ የሐሰት አሠራር በመካከላችሁ ሲካሄድ ምንም ያህል ሳይገዳችሁ በቸልተኝነት ታስተናግዳላችሁ የሚል ሲሆን፤ አገባቡም በነቀፌታ መልኩ ነው።

/2ኛ ቆሮ. 11፥13-15/

"እንደ እነዚህ ያሉ ሰዎች የክርስቶስን ሐዋርያት እንዲመስሉ ራሳቸውን እየለወጡ፤ ውሸተኞች ሐዋርያትና ተንኮለኛ ሠራተኞች ናቸውና። ይህም ድንቅ አይደለም ሰይጣን ራሱ የብርሃንን መልአክ እንዲመስል ራሱን ይለውጣልና። እንግዲህ አገልጋዮቹ ደግሞ የጽድቅን አገልጋዮች እንዲመስሉ ራሳቸውን ቢለውጡ ታላቅ ነገር አይደለም፤ ፍጻሜአቸውም እንደ ሥራቸው ይሆናል።"

4. መንፈሳዊ ግርግር

በአንዳንድ ሥፍራ በጸጋ ስጦታዎች ስም የሚታየው ውዥንብር ትኩረትን የሚጠይቅ ሆኖአል።

መንፈሳዊ ልምምድ ከሚሰፈር /ከሚለካ/ ነባራዊ እውነታ ከሌለ /አጥር/ ውጭ ስለሆነ ለአንዳንዶቻችን፡- እንዳሻን ልንልበት፤ እንዳሻን

ልናደርግበት፤ ፋር የወጣንበት፤ ተመልካች- መዛኝ የሌለበት፤ በማን አለበኝ አስተሳሰብ የምንለቀቅበት ሚዳ መስሏል።

ከመንፈስ ቅዱስ ሳይሆን ከገዛ መንፈሳችን እንደምኞታችን እንደ ሰሜታችን "እንዲህ አለኝ" /"እንዲህ ተናገረኝ" "እንዲህ ታየኝ" ስለዚህ "እንዲህ በሉ" "እንዲህ አድርጉ" ብለን ትዕዛዝ የምንሰጥበት፤ በዙሪያችን ላሉ እንደየሁኔታቸው /እንደየምኞታቸው እያስተያየን የመከናወንን ተስፋ የምናርከፈክባቸውና በምላሹ ታላቅነትን ተቀባይነትን አጅበን የጥቅም መጋበስን የምንጠብቅበት መስተጋብር፤ የሥነ ተረት ስንክሳር ሆኖአል።

መቼም ግርግር ለሌባ ያመቻል፤ አንዳንዶች መንፈሳዊ ግርግርን ይወዱታል። የእግዚአብሔር ቃል "እግዚአብሔር የሰላም አምላክ ነው እንጂ የሁከት አምላክ አይደለምና በቅዱሳንም አብያተ ክርስቲያን ሁሉ እንዲሁ ነው" /1ኛ ቆሮ. 14፡33/ ሲል፤ ሀካት ከእግዚአብሔር እንዳልሆነ ያስገነዝበናል። ከእግዚአብሔር ካልሆነ ደግሞ በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ ከአሳቹ ከሌባው ከሰይጣን መሆኑን ልናስተውል ይገባል። ብዙውን ጊዜ በኑሮአቸው ጽድቅና ቅድስና የማይንጸባረቅባቸው በየዕለት አካሄዳቸው ሃቀኝነት የማይታይባቸው በእንደዚህ ዓይነት መንፈሳዊ ግርግር ወቅት ዋናና አራማጅ ይሆናሉ። ታላቅና መንፈሳዊ መስለው ለመታየት ይሻሉ።

በዚህ ሁኔታ ውስጥ መናፍስት የመለየት የጸጋ ስጦታ ያለው የእግዚአብሔር ሰው የከበረውን ከተዋረደው የሚለይ መልእክት ቢያመጣ በዙሪያው ያሉት "ሊወግሩት" ይጋበዛሉ፤ የጠራ ነገር አይፈለግምና። እውነትን የያዘ ወይም እውነትን ለመያዝ የሚናፍቅ ግን የሚመረምርን የሚገልጥን ብርሃን አይጠላም። እውነት ካልሆነው ነገር መሸሽ እርካታው ነውና። (ዮሐ.3፡20-21)

ሕዝ. 13፡3-7

"ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ምንምን ሳያዩ የገዛ መንፈሳቸውን ለሚከተሉ ሰነፎች ነቢያት ወዮላቸው! ... እኔም ሳልናገር እግዚአብሔር እንዲህ ብሎአል ስትሉ ከንቱ ራእይን ያያችሁ ውሸትንም ምዋርት የተናገራችሁ አይደላችሁምን?"

ሕዝ. 13፡17-19

"አንተም የሰው ልጅ ሆይ ከገዛ ልባቸው ትንቢት በሚናገሩ በሕዝብህ ሴቶች ልጆች ላይ ፊትህን አድርግ ትንቢትንም ተናገርባቸው እንዲህም በል፡- ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ነፍስን ለማጥመድ ለእጅ ድጋፍ ሁሉ መከዳ ለሚሰፉ ለሰውም ሁሉ ራስ እንደ እየቁመቱ ሽፋን ለሚሠሩ ሴቶች ወዮውላቸው! የሕዝቤን ነፍስ ብታጠምዱ በውኑ ነፍሳችሁን

ታድናላችሁን? ውሸታችሁን ለሚሰሙት ሕዝቤ እየዋሻችሁ...ስለ ጭብጥ ገብስና ስለ ቁራሽ እንጀራ በሕዝቤ ዘንድ አርክሳችሁኛል።"

"አለምሁ አለምሁ እያሉ በስሜ ሐሰትን የሚናገሩትን የነቢያትን ነገር ሰምቻለሁ። ትንቢትን በሐሰት በሚናገሩ የልባቸውንም ሽንገላ በሚናገሩ ነቢያት ልብ ይህ የሚሆነው እስከ መቼ ነው? ...እነሆ፤ እያንዳንዱ ከባልንጀራው ዘንድ ቃሌን በሚሰርቁ ነቢያት ላይ ነኝ ይላል እግዚአብሔር። እነሆ፤ ከምላሳቸው ትንቢትን አውጥተው እርሱ ይላል በሚሉ ነቢያት ላይ ነኝ ይላል እግዚአብሔር።"

ኤር. 23፡25-32

"እነሆ፤ ሐሰትን በሚያልሙ በሚናገሩም በሐሰታቸውና በድፍረታቸውም ሕዝቤን በሚያስቱ ነቢያት ላይ ነኝ፤ ይላል እግዚአብሔር እኔም አልላክኳቸውም አላዘዘኳቸውምም ለእነዚህም ሕዝቤ በማናቸውም አይረቡአቸውም ይላል እግዚአብሔር።"

ዘዳ.18፡20-22

"ነገር ግን ይናገር ዘንድ ያላዘዘሁትን በስሜ በድፍረት የሚናገር ወይም በሌላ አማልክት ስም የሚናገር ነቢይ እርሱ ይገደል። በልብህም፡- እግዚአብሔር ያልተናገረውን ቃል እናውቅ ዘንድ እንዴት ይቻላል? ብትል፤ ነብዩ በእግዚአብሔር ስም በተናገረ ጊዜ የተናገረው ነገር ባይሆን ባይመጣም፤ ያ ነገር እግዚአብሔር ያልተናገረው ነው፤ ነብዩ በድፍረቱ ተናግሮታል እርሱን አትፍራው።"

ትክክለኛውን መንገድ አውቀው ከማድረግ በዚያው ከመመላለስ ይልቅ ምቹውን መንገድ የሚመርጡ አያሌዎች ናቸው። ትክክለኛውን ተረድተው በዚያው መመላለሱ የማያምኑትን ብቻ የሚመለከት ሳይሆን አማኞችንም ይመለከታል። ምቹውን ትተው ትክክለኛውን መንገድ የሚይዙ ፤ ለራሳቸው /ለምቶታቸው/ ከመኖር ይልቅ ስለ እነርሱ ለሞተውና ለተነሳው ለኢየሱስ ክርስቶስ ለመኖር የመረጡ ናቸው።

በአንዳንድ ክርስቲያኖች አስተሳሰብ መንፈስ ቅዱስ ልምምድ ብቻ ነው ወይም ኃይል በቻ ነው። አዎን ከመንፈስ ቅዱስ የሆነ ልምምድ አለ። ይሁን እንጂ መንፈስ ቅዱስ ከልምምዳችን ከተቀበልነው ኃይል በላይ የሆነ የራሱ ማንነት የራሱ ፈቃድ ያለው ከሥላሴ አንዱ የሆነ መለኮት ነው። አምላካዊ አክብሮት ሊኖረን ልናሳይም ይገባናል።

በሌላ በኩል ደግሞ ያለ መንፈስ ቅዱስ ኃይል የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክሮች ልንሆን አንበቃም። ወንጌልን ለማዳረስ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል

በየጊዜው መሞላት ያሻናል፤ ታዘናልም። የመንፈስ ቅዱስ የጸጋ ስጦታዎችን መገለጥ አጥብቀን መፈለግ በአግባቡም መጠቀም ለቤተ ክርስቲያን መታነሪ እጅግ አስፈላጊያችን ነው።

አንዳንዶች የመንፈስ ቅዱስ መላት ማለት መርገፍገር፣ መንዘፍዘፍ፣ መፍረጥ ወይም መፈጥፈጥ ይመስላቸዋል። ይህንንም አደራረግ መግራት ወይም ማረም ማለትም መንፈስ ቅዱስን መጋፋት መቃወም አድርገው ይቆጥሩታል። ስለሆነም ይህንን ሁኔታ በአካላቸው ለመገለጥ አእምሮአቸውን ያዳዱታል፤ ከዚያም አላስፈላጊና እላፊ የአካል እንቅስቃሴን ያሳያሉ ሌሎችም እንዲያሳዩ ይገፋሉ። ይህ አመለካከት እጅግ የተሳሳተ በጊዜውም ካልታረመ በጣም ጎጂ አካሄድን ያስከትላል።

እርግጥ ነው የተለየ ኃይል (የመንፈስ ቅዱስ) በሰውነት ውስጥ ሲያልፍ የሰውነትን እንቅስቃሴ ሊያስከትል ይችላል፤ ይሁን እንጂ ራስን ከመግዛት ክልል ውጭ ሊሆን አይገባም። (የነቢያትም መንፈስ ለነቢያት ይገዛሉ። 1ኛ ቆሮ. 14፥32) አለበለዚያ የመንፈስና የአእምሮ ውዥንብር ፈጣሪ ለአእምሮ መታወክና ሕመም ምክንያት ይሆናል።

ኃይል በአግባብና በሥርዓት ሲገለጥ ወይም ሲካሄድ ነው ለበጎ ፍሬ የሚበቃው። የተፈጥሮ ሕይወት ሕግም ይህንን እውነት ያስተምረናል። የሕይወት ኃይል ሁሉ አግባብ ባለው ሥርዓት ሕይወት ባላቸው ፍጥረቶች ውስጥ ይገለጣል።

ነጻጅ እንዲሁ ያለበታው ቢጫር አጥፊ ቃጠሉን ያስከትላል፤ በተገቢው ስፍራና ሁኔታ ለምሳሌ በመኪና ወይም በአውሮፕላን ውስጥ በተለየ መልክ በተዘጋጀ ቋት ውስጥ ሲጫር ኃይሉ በሥርዓት ተላልፎ የመኪናውን ወይም የአውሮፕላኑን ሞተር አንቀሳቅሦ ለጉዞ ያበቃል፤ እንቅስቃሴውም በመሪው አማካይነት በተፈለገው አቅጣጫ ይመራል፤ መልካም ጠቀሜታም ያስከትላል።

መንፈሳዊ እንቅስቃሴን/የጸጋ ሥጦታዎች መገለጥን በተመለከተ "ሁሉ ለማንኛ ይሁን" "ሁሉ በአግባቡና በሥርዓት ይሁን" የሚለው የእግዚአብሔር ቃል ይህንን መሠረታዊ እውነት ነው የሚያስገነዝበን። እንዲሁም መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ያለአግባብና ያለሥርዓት ከተካሄደ ከማንኛ መሥመር ሊወጣ እንደሚችል የሚያስጠነቅቅ መመሪያ ነው። "እንዲሁም ደግሞ እናንተ መንፈሳዊ ስጦታን በብርቱ የምትፈልጉ ከሆናችሁ ቤተ ክርስቲያንን ለማንኛ እንዲበዛላችሁ ፈልጉ።" 1ኛ ቆሮ. 14፥12

በጸጋ ስጦታዎች አጠቃቀም ቃሉን ካለመረዳት የተነሣ በቅንነት የሚደረግ ስሕተት ሊኖር ይችላል። ተፈላጊው ነገር "ለምን ስሕተት ታየ" ብሎ አገልግሎቱን መጣል ሳይሆን በዚያው ቅንነት ስሕተትን አርሞ

በብስለት ወደ ፊት መጓዝ መቻል ነው። "ልጅ ሳለሁ እንደ ልጅ እናገር ነበር፤ እንደ ልጅም አስብ ነበር፤ እንደ ልጅም እቈጥር ነበር ጉልማሳ ሆኜ ግን የልጅነትን ጠባይ ሽራአለሁ።" 1ኛ ቆሮ. 13፥11

5. አሳሳች ተቀናቃኝ አሠራር

ሰይጣን የማሳቱን ሥራ ለማካሄድ ሽምጥጥ ያለ ገሃድ ውሸት ይዞ አይደለም ወደ እኛ የሚመጣው። የሚያስተን እውነትን ከሐሰት ጋር አደባልቆ ለእኛ የተቆረቆረ መስሎ በማባበል ነው።

አዳምና ሔዋንን ሲያስት "ሞትን አትሞቱም ከእርሷ በበላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካምንና ክፉን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያወቅ ነው እንጂ" /ዘፍ. 3፥4/ በሚለው አነጋገር ውስጥ እውነትና ሐሰት ተደባልቀዋል። ከፍሬዋ በበሉ ጊዜ በእርግጥ ሞቱ /ተለዩ/ ይሁን እንጂ መልካሙንና ክፉውን ለማወቅ እንደ እግዚአብሔር ሆኑ። "እግዚአብሔር አምላክም አለ እነሆ አዳም መልካምንና ክፉን ለማወቅ ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ..." ዘፍ. 3፥22

ስለሆነም ሰይጣን ቅልጥጥ ባለ መንገድ ወደ እኛ እንደሚመጣ በማሰብ እንዳንታለል። አሳሳች አሠራር የማስመሰል ስልት አለው። በቀላሉ እንዳይነቃ እስከተቻለ ድረስ ይመሳሰላል።

ለምሳሌ፡- አንድ የሩዝ ትል መጠኑና ቀለሙ አንድ የሩዝ ፍሬ ይመስላል። የፀጉር ቅማል እንደ ፀጉር ጥቁር ነው። አሳሳችም ሰይጣን እንደ ብርሃን መልክ ራሱን ይለውጣል።

አሳሳች አሠራር የሚማከለው፡ የማሳቱ ትርፍ ከፍተኛ በሆነ ጉዳይ ላይ ነው። የተጭበረበረ ገንዘብ የሚዘጋጀው አብዛኛውን ጊዜ ከፍተኛ ዋጋ ላለው ነው። ባለ አንዳንድ ብር /ዶላር/ ለሆነው ከመሥራት ይልቅ ለመቶ ብር /ዶላር/ ኖት የተጭበረበረ ገንዘብ ይሠራል። ለመዳብ ከመሥራት ይልቅ ለወርቅ የተጭበረበረ የውሸት ወርቅ ይሠራለታል።

እንዲሁም እውነተኛ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ከቶ በማይናፈቅበት፤ በማይታይበት ስፍራ የሰይጣን አሳሳች አስመሳይ ሥራ አስፈላጊ አይደለም። ምንም አይነት ፋይዳ የሚያመጣ መላወስ የለምና። ሰይጣን ምንጊዜም የእግዚአብሔርን ሥራ መፈረር፤ ሰዎችን ከእግዚአብሔር ዘንድ ማራቅ ነው ምኞቱና ጥረቱ። በዮሐንስ ራዕይ ላይ በምዕራፍ ሁለትና ሦስት ላይ ስንመለከት የሰይጣን ተፈታኞችና አሳሳች ሥራን በጉልህ የምንመለከተው

በአምስቱ ቤተ ክርስቲያኖች ዘንድ እንጂ "ሞተህማል" ወይም "ለብ ያልህ ነህ" በተባሉት በሁለቱ በሰርዴስና በሉዶቅያ ቤተ ክርስቲያናት ዘንድ አይደለም።

በጉዳዩን እንኳ ያለን የሐሰት አካሄድን በሊጋነቱ ለመግለጥና ገሸሽ ለማድረግ ማመንታት የለብንም።

/ራዕይ. 2÷2-3/

"...ከፋዎችንም ልትታገሥ እንዳትችል፤ እንዲሁም ሳይሆኑ፡- ሐዋርያት ነን የሚሉትን መርምረህ ሐሰተኞች ሆነው እንዳገኘሃቸው አውቃለሁ ታግሠህማል፤ ስለ ስሜም ብለህ ጸንተህ አልደከምህም።"

/ራዕይ. 2÷14/

"...የበለጸግን ትምህርት የሚጠብቁ በዚያ ከአንተ ጋር ስላሉ የምነቅፍብህ ጥቂት ነገር አለኝ"

/ራዕይ. 2÷9/

"መከራህንና ድህነትህን አውቃለሁ፤ ነገር ግን ባለጠጋ ነህ፤ የሰይጣንም ማኅበር ናቸው እንጂ አይሁድ ሳይሆኑ አይሁድ ነን የሚሉት...."

/ራዕይ. 2÷20/

"...ዳሩ ግን፡- ነቢይ ነኝ የምትለውን....የምታስተውን ያችን ቤት ኤልሳቤልን ስለምትተዋት የምነቅፍብህ ነገር አለኝ።"

ራዕይ. 3÷9/

"እነሆ፤ አይሁድ ሳይሆኑ፡- አይሁድ ነን ከሚሉ ነገር ግን ከሚዋሹ...."

በሰይጣን አሠራር ሆነ በስህተት ትምህርት የምንጠላለፈው ወይም የምንያዘው ሕይወታችንን በቅድስና በንጽሕና በማይጠበቅበት፤ ቃል ኪዳንን በመበደል በምንመላለስበት ጊዜ ነው። " ቃል ኪዳንን የሚበድሉትንም በማታለል ያስታል፤ ነገር ግን አምላካቸውን የሚይወቁ ሕዝብ ይበረታሉ ያደርጋሉም።" /ዳን. 11÷32/

በእኛ ዘንድ በቤተ ክርስቲያን አካባቢ ለሚካሄዱ መንፈሳዊ እንቅስቃሴዎችና ሥርዓቶች፤ ከጸጋ ስጦታዎች አንፃር ክልላቸው ከሰይጣን የሆኑ አሳሳች ተቀናቃኝ የሆኑ አሠራሮች አሉ። አንዳንዶቹም በስመ ሳይንስ ወይም ሳይኮሎጂ ልብስ ተላብሰዋል። ጥቂቶቹን ለመመልከት ያህል ከዚህ በታች ተነፃፅረዋል።

ከእግዚአብሔር መንፈስ

ከልዩ መንፈስ

1. የዕውቀት መናገር

ቴሌ ፓዚ፤ ክሌር ቮያንስ፤ ሳይኮሚትሪ፤

2. እምነት

ሂውመን ፖቲንሽያል ሙቭመንት
/የአእምሮ እምቅ ኃይል እንቅስቃሴ/
"የአእምሮ ውጤት"

3. ታምራት ማድረግ

ሳይኮካይኔሲስ፤ ቪዥዋላይዜሽን
ሚስሚሪዝም
(የአእምሮ ሳይንስ የማንኛውም ነገር
ፈጣሪ /አስገኚ የሆነው ኃይል
በእያንዳንዳችን ውስጥ ይገኛል ይላል።)

4. በልሳን መናገር

በልሳን መናገር

5. ትንቢት መናገር

ትንቢት መናገር/ ፕሪኮግኒሽን-ተፈጥሮአዊ
ችሎታ

6. በአካል መጓዝ

በአካል መጓዝ- አስትራል ፕሮጀክሽን

7. ጸሎት

ምጡቅ ጥምና፤ (TM) ቪዥዋላይዜሽን
/በአጽንኦት ማሰብ፤ በዓይነ ህሊና መቅረጽ፤
በአጽንኦት መናገር/ማዘዝ፤ እንደተከናወነም
መቁጠር/ .

8. ፈውስ ሻማኒዝም ፡ ባዮፈድ ባክ ፡ ሆሊስቲክ ሒልዝ ሙቭመንት (ሁለንተናዊ ጤንነት እንቅስቃሴ)

9. እጅ መጫን እጅ መጫን

/በሰው አእምሮ ውስጥ አስደናቂ ኃይል አለ። የምትፈልገውን ነገር አውጠንጥነው፤ በዓይነ ሕሊና ቅረፀውና አጥብቀህ ተመኝው ወይም ተናገረው፤ ከዚያም ወደ ስውር/ኅቡዕ/ አእምሮህ ሠርጎ ከገባ በኋላ ኃይል በማስወገጨፍ ታላቅና የተጨበጠ ውጤት ያስገኛልሃል ይባላል።/

6. የስህተት ትምህርቶች በወል ያላቸው አሠራር

1. አዲስ ልዩ መገለጥን አገኘን የሚሉ መሪዎች አሏቸው።
2. መሪዎቻቸው አክራሪና ግትር የአምባገነንነት ጠባይ ይታይባቸዋል።
3. ትርጉማቸው ከአውድ ምንባቡ ጋር በማይገናኘብ መንገድ ከመጽሐፍ ቅዱስ አያሌ ጥቅሶችን ይወስዳሉ።
4. ብዙውን ጊዜ በሐሰት ትንቢት ይታመናሉ፤ ትንቢቱ ሳይፈጸም ሲቀር ስለ አፈጻጸሙ ልዩ ትርጉም በመስጠት ይሸነግላሉ።
5. ብቸኝነት፤ አቅም የለሽነት፤ ተስፋ ማጣት የሚያጠቃቸው፤ በስሜታቸው ተገን የሚሹትን በቀላሉ ተከታዮች ያደርጋሉ።

6. ከትምህርታዊ መርኅ ይልቅ ስሜታዊነት አይሉ ይታይባቸዋል።

7. መሪዎች ራሳቸውን ዋነኛና ብቸኛ የእግዚአብሔር ተወካይ አድርገው ያቀርባሉ። ተከታዮቻቸውም እንዲሁ ይቆጥሯቸዋል።

8. ተከታዮቹ መሪዎቻቸው በሚያደርጉትና በሚያስተምሩት ጉዳይ ላይ "ጥያቄ" ቢያነሱ እንደ አመጽ ወይም ጥፋት ሆኖ ይቆጠራል። ይህ ጥፋት መቅሰፍት የሚያስከትል በደል ነው። አእምሮን አክላሽቶ አሜን! አሜን! እያሉ መከተል ግድ የሚባልበት ነው።

9. ተከታዮቹ ከሌሎች ራሳቸውን የሚያገልሉ ራሳቸውን ከሌሎች ይልቅ አስበልጠውና አልቀው ጻድቅ በማድረግ የሚመለከቱ ሌሎችን የሚኮንኑ ናቸው።

10. አብዛኛውን ጊዜ ስለ መደበኛ ቤተ ክርስቲያን አቋምና ቀጥተኛ ትምህርት ያላቸው አስተሳሰብ አሉታዊ ነው።

7. የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ /አ.ዘ.እ./

የሳይንስን የሥነ ልቦና ግኝትን፤ የጥንቆላ አሠራርንና የፋቅ ምሥራቅ አስተሳሰብንና ፍልስፍናን በማጣመር ወይም በመቀየጥ አዲስ የዓለም ሥርዓት ለመመሥረት የሚጥር እንቅስቃሴ ሲሆን፤ ለሐሰተኛው ክርስቶስ መምጣት ጥርጊያውን የሚያመቻች ሴራ ነው።

ከኮከብ ቆጠራ ላይ በመነሣት ዘመናት እንደተከፋፈሉ የእንቅስቃሴው አራማጆች ይናገራሉ። እያንዳንዱ የዘመናት ክፍፍል ከ2000-2200 ዓመታት ሲኖራቸው አሁን ያለንበት ዘመን የአኳርየስ ዘመን ተብሎ የሚታወቅ ነው። ይህም ዘመን የሚመስለው በሚፈስስ ውኃ ነው። ውኃውም የመንፈስ ምሳሌ ነው።

ከዚህ በፊት የነበረው በዓሣ የተመሰለ ነበር። በአኳርየስ ክፍለ ዘመንም በቅርቡ /ዓመታት/ እንደገባን ይነገራል። ይህ ዘመን "የመንፈስ ዘመን" እንደሆነ አበክሮ ይነገራል። አኳርየስ የተባለው አዲስ ዘመን የሚታወቅበት ልዩ ባህርይ፡-

1. የሰው የፈጠራ ጉጉት የሚነሳበት፤ ማለትም አብርሆተ-አእምሮ ወይም ህሊና የሚገኝበት።
2. ሰዎች በውስጣቸው ሳይታወቅ የኖረውን የማይገደብ እምቅ ችሎታ ለማወቅና ለመጠቀም የሚሹበትና የሚነሳሱበት።
3. የእንቅስቃሴው ሰዎች በውስጣቸው ተዳፍኖ ያለውን ኃይል ወይም መለኮትነት በውል የሚገነዘቡበትና የሚፈለቅቁበት መሆኑ ነው።

አ.ዘ.እ. ሁሉም አምላክ፣ ሁሉም አንድ፣ አምላክም ሁሉ እንደሆነ፣ እግዚአብሔር ሰብዕና አልባ፣ የሕይወት ኃይል እንጂ እዚያ ማዶ ተነጥሎ ያለ እንዳልሆነና በሰው ውስጥም ያለ እንደሆነ ያስተምራል።

ስለ ተፈጥሮም ክቡርነት በማወጅ ሁሉም ነገር መንፈስ ወይም ሰርፀ-መንፈስና በመንፈስ የተወረሰ/የሾቀ/ መሆኑን ያረጋግጣል።

ሰውን በተመለከተ አ.ዘ.እ. ሲያስተምር ሰዎች መቀስቀስን የሚጠብቁ የተኛ የተዳፈነ እምቅ መንፈሳዊ ኃይል ማዕከል መሆናቸውን፣ በውስጣቸው ተኝቶ ያለውን አምላክ- ታላቅ ኃይልን እውቀትን የመቀስቀሱና የማነሣሣቱ ኃላፊነት የእነርሱ እንደሆነ ያስገነዝባል።

የሰው ልጆችም መሠረታዊ ችግር አምላክ በውስጣቸው መሆኑን አለመገንዘባቸው፣ አምላክ መሆናቸውን አለመቀበልና እንደ አምላክነታቸው አለመመለሳቸው ነው።

እውነት የየግለሰቡ እውነት ነው። እውነትን ለማግኘት ከሰው ውጭ መሄድ አያስፈልግም። እውነት ያለው በሰው ውስጥ ነው። ስሜት ሊታመን የሚገባ እውነታ ነው። የተሰማን ነገር ሁሉ ነባራዊነት አለው። የስሜት ዓለም ራሱ ነባራዊ ዓለም ነው።

አ.ዘ.እ. በሰው ባሕርይ ውስጥ አስደናቂ ሚስጢራዊ ኃይል እንዳለ ማንም ሰው የተመኘውን የሚፈልገውን ነገር አውጠንጥኖ በዓይነ ሕሊና ቀርጾ አጥብቆ ከተመኘውና ራሱ ለራሱ ከተናገረው ወደ ስውር /ነቡዕ/ አእምሮ ዘልቆ ይገባና ከዚያም ታላቅና የተጨበጠ ውጤት እንደሚያስገኝለት ያስገነዝባል።

የተመኘውን ራሳችን ለራሳችን ስንናገር በስሜት ውስጥ ሆነን ከተናገርንው፣ መከናወኑንም በቅድሚያ በስሜት ካጣጣምነው ውጤቱ ፈጣንና በበለጠ ሁኔታ ጭብጥ ይሆናል ይባላል።

አምላክነታቸውን ካለማወቃቸው የተነሣ ሰዎች የልዩ ልዩ ችግሮች ቋት ይሆናሉ። ስለሆነም የሰው ልጆች ችግር-ማንኛውም ችግር መልስ የሚያገኘው፣ በውስጣቸው ካለው መለኮትነት ጋር ሲገናኙና ሲያያዙ/ መራከብ/ ሲችሉ ነው። ለዚሁም ልውጥ የአእምሮ /የንቃተ ሕሊና/ ውቅርን ማግኘት/ መለማመድ፣ በ"መንፈስ ረገድ" ማሰብ መገንዘብ ተቀዳሚ ነው።

ልቡናን በሚነሣ፣ አእምሮን በሚያስጥል ልምምድ አማካይነት አፅናፈ-ዓለም ውህደት ንቃተ-ህሊና ውስጥ መግባት አስፈላጊ እንደሆነ ያስተምራል። ለዚሁም ልምምድ፡-

- ልዩ ጽዋና /ትራንሴንዴንታሌ ሚዲቴሽን/
- አንድን ቃል ወይም ሐረግ መደጋገም
- አንድን ነገር አተኩሮና አጽንቶ መመልከት
- ዝየራ
- በስሜት መስከር
- ኪኒን፤ ወዘተ... ዓይነተኛ መንገዶች ናቸው።

በ.አ.ዘ.እ. አስተሳሰብ "መንፈሳዊ ኃይልን" የሚያስገኝልን ወይም የሚጨምርልን ማንኛውም ነገር መልካም ሲሆን፣ "መንፈሳዊ ኃይልን" አለመሻት ግን ከፋ ነው።

ሃይማኖቶች "መንፈሳዊ ኃይልን" በማስገኘት ረገድ ለእንቅስቃሴው አስተዋፅኦ እንደሚያደርጉ ሲታመን በሥነ ምግባር ቀናናዊ ሲሆኑ ደግሞ እንቅፋቶች ናቸው።

ተከታዮቹም ስለ ሞት ሲናገሩ፣ መጽሐፍ ቅዱስ "ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ከርሱ በኋላም ፍርድ" እንደሚለው ቆይደለም። ሞት፣ ነፍስ ከአንዱ

የሕይወት መልክ ወደ ሌላ የሕይወት መልክ ለምታደርጋቸው ሽግግሮች በርብ ብቻ ነው። ይህም በተደጋጋሚ ሊከናወን የሚችል ክስተት ነው። "ሪኢንካርኔሽን" ይባላል።

መልካምና ክፉ ብሎ መለየት አግባብ አይደለም። መልካምና ክፉ በመሠረቱ አንድ ናቸው የቅርጽ እንጂ የይዘት ልዩነት የላቸውም።

የሰውም ዋንኛ ችግር ኃጢአት ሳይሆን አለማወቁ ነው። ይህም አለማወቅ /ድንቁርና/ አምላክነቱን አለመገንዘቡ ነው። ታዋቂውን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ፡-

"ዕረፉ እኔም አምላክ እንደሆንሁ እወቁ" (መዝ.46÷10) የሚለውን

"ዕረፉ እናንተም አምላክ እንደሆናችሁ እወቁ" በሚል ይተኩታል።

በማንም ሰው ውስጥ መለኮትነት/ክርስቶስነት/ አለ። ኢየሱስ ክርስቶስም እንደማንኛችንም ነው። እርሱ ከብዙዎቻችን የሚለየው በውስጡ የሚገኘውን መለኮትነት ቀደም ሲል እንዲፈለቀቅ በማድረግ ወደ ክርስቶስነት ደረጃ መድረሱ ብቻ ነው። ያስተማረውም፡ ሰዎች አምላክ መሆናቸውንና ወደዚህ ደረጃ እንዲደርሱ፤ መለኮት /ክርስቶስ/ የመሆናቸውን እውነት ማሳወቅና ማስገንዘብ ነው።

ኢየሱስ እግዚአብሔርን ማወቅ ሲያስተምር በሰው ውስጥ ያለውን እግዚአብሔርን ማወቅ እንደሆነ መገንዘብ ይኖርብናል ይላል የኢ.ዘ.እ. ትምህርት። /ዮሐ.10÷34-35/

፫. የእውነተኛ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ መልኮች

ከሐሳዊ ወይም ከአንጉል መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ለመጠበቅ የምንሳተፍበት መንፈሳዊ እንቅስቃሴ እንዴት ያለ መሆን አለበት? ለሚለው መሠራታዊ ጥያቄ ከዚህ በታች የተዘረዘሩት ነጥቦች ዓይነተኛ መጠበቂያዎች ናቸው።

1. የመስቀሉን ማዕከልነት ችል ያላለ

የተሰቀለውን ኢየሱስ ክርስቶስን የማይጋርድ ወይም በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ግርዶሽ የማይፈጥር ሊሆን ይገባል፤ ቃላችንም ሆነ እንቅስቃሴአችን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ሆነ ተመልካች ሰዎችን ትኩረት ኢየሱስንና በመስቀል ላይ የተከናወነውን እውነታ አሳንሶ በፈንታው ሌላውን ጉዳይ የማያጎላ መሆኑን አለመሆኑን ልብ ማለት ይኖርበታል። የምንናገረውም ሆነ የምናደርገው የአማኞችን ትኩረት ከኢየሱስና ከመስቀሉ ሥራ የሚያርቅ መሆን የለበትም።

ሰዎች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚፈልሱት፤ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ የሚኖረው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ኢየሱስ ክርስቶስ ሲሰበክ ነው። "ሪቫይቫል" ወይም "ሪቫይቫሊስቶች" የምንላቸውንም ወይም ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎችን በመስበክ እውነተኛ "ሪቫይቫል" አይመጣም።

መንፈስ ቅዱስ ራሱ ኢየሱስ ክርስቶስን ነው የሚያከብረው። መንፈስ ቅዱስ በሚሞላን ጊዜ እርሱ ኢየሱስን ነው የሚያሳየው /የሚሰብከው/። ወልድ በምድር በነበረበት ጊዜ አብን ያከብር እንደነበረ ሁሉ አሁን ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ጌታ ኢየሱስን ያከብራል እንጂ ራሱን አያከብርም ወይም አይሰብክም።

1ኛ ቆሮ.1÷22-23

"መቼም አይሁድ ምልክትን ይለምናሉ የግሪክ ሰዎችም ጥበብን ይሻሉ፤ እኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን"

1ኛ ቆሮ.2÷2

"በመካከላችሁ ሳለሁ ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር እርሱም እንደተሰቀለ ሌላ ነገር እንዳለውቅ ቆርጧ ነበርና።"

1ኛ ቆሮ.3:1

"ከተመሠረተው በቀር ማንም ሌላ መሠረት ሊመሠርት አይችልምና፤ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።"

2ኛ ቆሮ.11:3-5

"ነገር ግን እባብ በተንኮሉ ሔዋንን እንዳሳታት፤ አሳባችሁ ተበላሽቶ ለክርስቶስ ከሚሆን ቅንነትና ንጽሕና ምናልባት እንዳይለወጥ ብዬ እፈራለሁ። የሚመጣውም ያልሰበክነውን ሌላ ኢየሱስ ቢሰብክ፤ ወይም ያላገኛችሁትን ልዩ መንፈስ ወይም ያልተቀበላችሁትን ልዩ ወንጌል ብታገኙ፤ በመልካም ትታገሡታላችሁ።"

ገላ.2:20

"እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል፤ አሁንም በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው።"

ገላ.3:

"የማታስተውሉ የገላቲያ ሰዎች ሆይ፤ በዓይናችሁ ፊት ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተሰቀለ ሆኖ ተሥሎ ነበር፤ ለእውነት እንዳትታዘዙ አዚም ያደረገባችሁ ማን ነው?"

ገላ.6:14

"ነገር ግን ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት እኔም ለዓለም የተሰቀለሁበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ።"

ራዕ.5:9-10:12

"መጽሐፉን ትወስድ ዘንድ ማጎተሞቼንም ትፈታ ዘንድ ይገባሃል፤ ታርደሃልና፤ በደምህም ለእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ ከቋንቋም ሁሉ ከወገንም ሁሉ ከሕዝብም ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘንድ አደረግሃቸው፤ በምድር ላይም ይነግሣሉ።" በታላቅ ድምፅ፡- የታረደው በግ ጋይልና ባለ ጠግነት ጥበብም ብርታትም ክብርም ምስጋናም በረከትም ሊቀበል ይገባዋል አሉ።"

ራዕ.12:11

"እነርሱም ከበጉ ደም የተነሣ ከምስክራቸውም ቃል የተነሣ፤ ድል ነሡት፤ ነፍሳቸውንም እስከ ሞት ድረስ አልወደዱም።"

ስይጣን ቀደም ሲል ኢየሱስ ወደ መስቀሉ እንዳይወጣ ሲከላከል ቆየ። ይህ አልሳካለት ሲል አሁን ደም አማኞች ትኩረታቸው በመስቀል ላይ እንዳይሆን በመጣር ላይ ይገኛል። ለምን?

ቄላ.2:14-15

"በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትእዛዛት የተጻፈውን የዕዳ ጽሕፈት ደመሰሰው እርሱንም በመስቀል ጠርቆ ከመንገድ አስወግዶታል አለቅነትንና ሥልጣናትን ገፎ፤ ድል በመንሳት በእርሱ እያዘራቸው በግልጥ አሳያቸው።"

ዕብ. 2:14-15

"እንግዲህ ልጆቹ በሥጋና በደም ስለሚካፈሉ፤ እርሱ ደግሞ በሞት ላይ ሥልጣን ያለው በሞት እንዲሻር፤ ይኸውም ዲያብሎስ ነው፤ በሕይወታቸውም ሁሉ ስለሞት ፍርሃት በባርነት ይታሰሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ፤ በሥጋና በደም እንዲሁ ተካፈሉ።"

2. የቃሉን ባለሥልጣንነት ችል የማይል

እኛን የሞላ /የሚሞላ መንፈስ መጽሐፍ ቅዱስን የጻፈው /የደረሰው/ መንፈስ ቅዱስ መሆኑን ማረጋገጥ አለብን። መንፈስ ቅዱስ ነው የሚያንቀሳቅሰኝ እያልን መጽሐፍ ቅዱስ ከሚሰጠን መመሪያ ውጪ ብንመላለስ የኛ ልምምድ በጥያቄ ውስጥ ይወድቃል። ልምምዳችን ከመንፈስ ቅዱስ ከሆነ እንደ እግዚአብሔር ቃል ይገራል። አለበለዚያ ልምምዳችን ከሰሜት ወይም ከክፉ አስመሳይ መንፈስ ወይም ከአእምሮ ጤና ቀውስ ሆኖ ይገኛል። ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ ራሱን አይቃረንምና።

አንዳንዶች በመንፈስ ቅዱስ ስም ሽፋን ስሜታቸውን እያስገነፈሉ የስሜታቸውን ፈቃድ ማራመድ እንጂ በእግዚአብሔር ቃል መመሪያ መሠረት ራሳቸውን በሥነ ሥርዓት ሊመሩ አይወዱም፤ ሥርዓት አልበኛ መሆን ይቃጣቸዋል። አንዳንድ ጊዜ ስሜት ያልሆነውን እንደሆንን፤ ያልደረሰንበትን እንደደረሰንቢት አድርጎ ሲያበስርልን ሌላ ጊዜ ደግሞ

ሳንወድቅ አዘቅት እንደወደቅን ፡ ሳንጣል እንደ ተጣልን ፡ ተስፋ እያለን ተስፋ እንደሌለን አድርጎ መርዶ ያረዳናል።

በስሜታችን መታመን /መደገፍ/ አደጋ ያመጣብናል። በስሜት መመላለስ ማለት በእምነት መመላለስ አይደለም።

የእግዚአብሔርን ቃል አንብበውና የእግዚአብሔርን ቃል አክብረው የሚታረሙ እንዳሉ ሁሉ ስሜታቸው ያሸንፋቸውና የእርምት አሳብ ያለውን ቃል የሚገፈትሩ አሉ። በዚህ አካሄዳቸው መንፈሳዊ የሆኑ ይመስላቸዋል። ከእኛ በላይ መንፈሳዊ ለአሣር የሚል ስሜት ያድርባቸዋል የእግዚአብሔር ቃል ግን በ1ኛ ቆሮ. 14፡37 "ማንም ነቢይ ወይም መንፈሳዊ የሆነ ቢመስለው ይህች የጻፍሁላችሁ የጌታ ትእዛዝ እንደ ሆነች ይወቅ ማንም የማያውቅ ቢኖር አይወቅ" ይላል። ከጌታ ቃል ትእዛዝ ውጭ በምናደርገው ማናቸውም እንቅስቃሴ መንፈሳዊ የሆንን አድርገን በመቁጠር እራሳችንን አናታልል።

"ማንም የማያውቅ ቢኖር ግን አይወቅ" የሚለው ሃሳብ መሠራታዊ አሳብ/ በሌሎች የእንግሊዘኛ ትርጉሞች እንደምናገኘው ሁሉ/ ማንም ይህን ትእዛዝ ቢንቅ ወይም ቸል ቢል እርሱ የተናቀ ወይም ቸል የተባለ ይሁን የሚል ነው። የስሜታችንን ፍላጎት ለማስተናገድ የእግዚአብሔርን ቃል ቸል ብለን በተመላለስን መጠን ለስህተት ውሎ አድርገን ለጥፋት እንዘጋጃለን።

"ፈደል ይገላል" በሚል መፈክር ለመጽሐፍ ቅዱስ እውነት አለመገዛት ለጠላት አሠራር ያጋልጠናል። የእግዚአብሔር ቃል ክፉውን እንጂ የእግዚአብሔርን ልጆች አያስርም፤ ዳግመኛ የተወለደው ከማይጠፋው ዘር ከእግዚአብሔር ቃል መሆኑን መዘንጋት አይገባንም። /1ኛ ጴጥ. 1፡23/ አንዳንዶች የሚታረሙበት የእግዚአብሔር ቃል ሲነገራቸው ታሰርን ይላሉ።

"ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፡- መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትስታላችሁ።"

መጽሐፍ ቅዱስ ስናጠና ምንባቡ ትእዛዝ ሰጪ ወይም ተራኪ መሆኑን መለየት ይበጀናል። ከተራኪ ምንባብ ይልቅ ትእዛዝ ሰጪ ምንባብ ለመመሪያነት ያገለግላል። ተራኪ ምንባብ የሚያሳየን ምን እንደሆነ፤ እንደተከናወነ የሚገልጽ ነው።

ለምሳሌ፡- "በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው...አድርጓቸው..." /ማቴ. 28፡19-20/ (Prescriptive) ትፅዛዝ ሰጪ።"በጌታ ኢየሱስ ስም ብቻ ተጠምቀው ነበር..." ሐዋ. 8፡16/ ተራኪ ነው (Descriptive)

ቴላ. 3፡16

"የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ይኑርባችሁ..."

ዮሐ. 6፡63

"ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ነው፤ ሥጋ ምንም አይጠቅምም፤ እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው።"

ዮሐ. 12፡47-48

"ዓለምን ላድን እንጂ በዓለም ልፈርድ አልመጣሁምና ቃሌን ሰምቶ የማይጠብቀው ቢኖር የምፈርድበት እኔ አይደለሁም። የሚጥለኝ ቃሌንም የማይቀበለው እርሱ የሚፈርድበት አለው፤ እኔ የተናገርሁት ቃል እርሱ በመጨረሻዉ ቀን ይፈርድበታል።"

2ኛ ጴጥ. 1፡20-21

"ይህን በመጀመሪያ እወቁ በመጽሐፍ ያለውን ትንቢት ሁሉ ማንም ለገዛ ራሱ ሊተረጉም አልተፈቀደም፤ ትንቢት ከቶ በሰው ፈቃድ አልመጣምና። ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩ።"

ኢሳ. 66፡2

"እነዚህን ሁሉ እጄ ሠርታለችና እነዚህ ሁሉ የእኔ ናቸው፤ ይላል እግዚአብሔር። ነገር ግን ወደዚህ ወደ ትሑት፤ መንፈሱም ወደ ተሰበረ፤ በቃሌም ወደሚንቀጠቀጥ ሰው እመለከታለሁ።"

ኢያ. 1፡8

"የዚህ ሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ፤ ነገር ግን የተጻፈበትን ሁሉ ትጠብቅና ታደርግ ዘንድ በቀንም በሌሊትም አስበው የዚያን ጊዜም መንገድህ ይቀናልሃል ይከናወንልሃልም።"

ኤፌ. 6፡17

"የመዳንንም ራስ ተራ የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው።"

3. በ"ትጠፋላችሁ" "ትቆረጣላችሁ" ማስፈራራት ተሞልቶ
ከሚዛን ለማምለጥ በማጣደፍ በማደናገር የማይነዳ

በእግዚአብሔር ቃል መንፈሳዊው እንቅስቃሴ እንዲመዘን ዕድል የማይነሳበት፤

እንደ እግዚአብሔር ቃል መመዘን የሚሹትን "አትጠራጠሩ" በማለት እምነት አልባ እንደሆኑ በማስመለል መንፈሳዊ አቅጣጫቸውን ለማንኳሰስ ለማሳጣት የማይሞክሩበት፤

እንደተነገራችሁ ካለደረጋችሁ ትቀሰፋላችሁ በማለት በማስፈራራት ግፊት የማይካሄድበት፤

በራስ ነገር በተዋጠ፣ በክብር፣ በዝና በጥቅምና በመሳሰሉት የተባሉትን እንዲቀበሉ የእንቅስቃሴው ተከታይ እንዲሆኑ ሽንገላ የማይካሄድበት፤

"ምስጢር ነው" ለማንም እንዳትናገር በሚል ፈሊጥ ሰውር የጨለማ ሥራ የሚካሄድበት፤

ከሚዛናዊ አስተሳሰብ ርቀን እንድንመላለስ ለማድረግ ከሌሎች እንድንገለል ሌሎችን ሁሉ እንድንጠረጥር በማድረግ የሚሸብብ ሁኔታ ውስጥ የማይጨምረን ሊሆን ይገባል።

ሁሉን መፈተንና መልካሙንም ብቻ መያዝ አለመታመን/ አለማመን አይደለም፤ ከክፉ መራቅ እንጂ።

በማዕከላዊ አሜሪካ ውስጥ አንድ ሺህ የሚያህሉ ሰዎች ራሳቸውን እንዲገድሉ ያደረጋቸውን፤ ቀደም ሲል በእናቱ ታላቅ ሰው እንደሚሆን ትንቢት የተነገረለትን የኢንጠቆስጤውን ቁስ ጂም ጆንስን ማስታወስ ይጠቅማል።

ኤር.23፡21-22

"እኔ ሳልልካቸው እነዚህ ነቢያት ሮጡ እኔም ሳልናገራቸው ትንቢትን ተናገሩ። በምክረ ግን ቢቆሙ ኖሮ፣ ለሕዝቤ ቃሌን ባሰሙ ነበር፣ ከክፉም መንገዳቸው ከሥራቸውም ክፋት በመለሱአቸው ነበር።"

ኢሳ.11፡1-2

"ከእሴይ ግንድ በትር ይወጣል፣ ከሥሩም ቊጥቋጦ ያፈራል። የእግዚአብሔርም መንፈስ፣ የጥበብና የማስተዋል መንፈስ የምክርና

የኃይል መንፈስ፣ የእውቀትና እግዚአብሔርን የመፍራት መንፈስ ያርፍበታል።"

ገላ.5፡22

"የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ችርነት፣ በሃነት፣ እምነት፣ የውሃት፣ ራስን መግዛት ነው።"

1ኛ ተሰ.5፡19-20

"መንፈስን አታጥፉ፤ ትንቢትን አትናቁ፤ ሁሉን ፈትኑ መልካሙንም ያዙ ከማናቸውም ዓይነት ክፉ ነገር ራቁ።"

2ኛ ተሰ.2፡2

"በመንፈስ ወይም በቃል ወይም ከእኛ እንደሚመጣ በመልዕክት፡- የጌታ ቀን ደርሶአል ብላችሁ፤ ከአእምሮአችሁ ቶሎ እንዳትናወጡ እንዳትደነግጡም እንለምናችኋለን።"

ዘዳ.13፡1-3

"በመካከልህም ነቢይ ወይም ሕልም አላሟ ቢነሳ፣ ምልክትም ተአምራትም ቢሰጥህ እንደ ነገረህም ምልክቱ ተአምራቱም ቢፈጸም እርሱም ሄደን የማታውቃቸውን ሌሎች አማልክት እንከተል እናምልካቸውም ቢልህ፡... የዚያን ነቢይ ቃል ወይም ያን ሕልም አላሟ አትሰማ።"

1ኛ ጢሞ.4፡1-2

"መንፈስ ግን በግልጽ፡- በኋለኞች ዘመናት አንዳንዶች የሚያስቱ መናፍስትንና በውሸተኞች ግብዝነት የተሰጠውን የኢጋንንትን ትምህርት እያደመጡ፣ ሃይማኖትን ይክዳሉ ይላል።"

ሕዝ.13፡1-21

"የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፡- የሰው ልጅ ሆይ፣ ትንቢት በሚናገሩ በእስራኤል ነቢያት ላይ ትንቢት ተናገር፤ ከዝግ ልባቸውም ትንቢት የሚናገሩትን የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ በላቸው ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ምንም ሳያዩ የዝግ መንፈሳቸውን ለሚከተሉ ለሰነፎች ነቢያት ወዮላቸው!..... እግዚአብሔር ሳይልካቸው፡- እግዚአብሔር ይላል የሚሉ ሰዎች ከንቁ ነገርንና ውሸተኛ ምዋርትን አይተዋል ቃሉም ይጠና ዘንድ ተስፋ አስደርገዋል። እኔም

ሳልናገር፡- እግዚአብሔር እንዲህ ብሎአል ስትሉ፡ ከንቱ ራእይን ያያችሁ ውሸተኛንም ምዋርት የተናገራችሁ አይደላችሁምን?

..... ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ከንቱ ነገርን ስለተናገራችሁ ውሸተኛ ራእይንም ስላያችሁ፡ ስለዚህ፡ እነሆ፡ እኔ በእናንተ ላይ ነኝ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። እጄም ከንቱ ራእይን በሚያዩ በውሸትም በሚያምዋርቱ ነቢያት ላይ ትሆናለች..... ሰላም ሳይኖር ሰላም እያሉ ሕዝቤን አታልለዋልና..... እነርሱም ስለ ኢየሩሳሌም ትንቢት የሚናገሩ የሰላምን ራእይ የሚያዩላት የአስራሔል ነቢያት ናቸው፡ ሰላምም የለም፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

አንተም፡ የሰው ልጅ ሆይ፡ ከገዛ ልባቸው ትንቢት በሚናገሩ በሕዝብህ ሴቶች ልጆች ላይ ፈትህን አድርግ ትንቢትም ተናገርባቸው፡ እንዲህም በል፡- ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ነፍስን ለማጥመድ ለእጅ ድጋፍ ሁሉ መከዳ ለሚሰፉ ለሰውም ሁሉ ራስ እንደ እየቁመቱ ሽፋን ለሚሠሩ ሴቶች ወዮውላቸው! የሕዝቤንም ነፍስ ብታጠምዱ በውኑ ነፍሳችሁን ታድናላችሁን? ውሸታችሁን ለሚሰሙት ሕዝቤ እየዋሻችሁ ሞት የማይገባቸውን ነፍሳት ትገድሉ ዘንድ በሕይወትም መኖር የማይገባቸውን ነፍሳት በሕይወት ታኖሩ ዘንድ ስለ ጭብጥ ገብስና ስለ ቁራሽ እንጀራ በሕዝቤ ዘንድ አርክሳችሁኛል።

ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- እነሆ እኔ ነፍሳትን እንደ ወፍ በምታጠምዱበት በመከዳችሁ ላይ ነኝ፤ ከክንዳችሁም ወስጄ እቀድዳታለሁ፤ እንደ ወፍም የምታጠምዱአቸውን ነፍሳት አለቅቃለሁ። ሽፋኖቻችሁን ደግሞ እቀድዳለሁ ሕዝቤንም ከእጃችሁ አድናለሁ፤ ከዚያም ወዲያ በእጃችሁ ለመታደን አይሆኑም እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።

1ኛ ዮሐ.4፡1፡18

"ወዳጆች ሆይ፡ መንፈስን ሁሉ አትመኑ፤ ነገር ግን መናፍስት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደ ሆነ መርምሩ፤ ብዙዎች ሐሰተኞች ነቢያት ወደ ዓለም ወጥተዋልና።" "ፍጹም ፍቅር ፍርሃትን አውጥቶ ይጥላል እንጂ በፍቅር ፍርሃት የለም፤ ፍርሃት ቅጣት አለውና የሚፈራም ሰው ፍቅሩ ፍጹም አይደለም።"

1ኛ ቆሮ.14፡33

"እግዚአብሔር የሰላም አምላክ ነው እንጂ የሁከት አምላክ አይደለምና፤ በቅዱሳን አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እንዲሁ ነው።"

4. አእምሮን /ልቡናን/የማይነሣ

የራስ ሕልውና ግንዛቤንና ግንዛቤ-ቁሳዊ-ዓለምን የማያስጥል መሆኑን ማረጋገጥ። አእምሮን የሚያስጥል መንፈሳዊ ልምምድ ለእርኩሳን መናፍስት አሠራር ያጋልጠናል ለከፋም ሥራው መሣሪያ ያደርገናል።

2ኛ ጢሞ.1፡7

"እግዚአብሔር የኃይልና የፍቅር ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስ አልሰጠንምና።"

1ኛ ቆሮ.14፡20

"ወንድሞች ሆይ፡ በአእምሮ ሕፃናት አትሁኑ ለከፋት ነገር ሕፃናት ሁኑ እንጂ በአእምሮ የበሰሉ ሁኑ።"

ኤፌ. 5፡8-10፡15-17

"ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁና፤ አሁን ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ የብርሃኑ ፍሬ በበጎነትና በጽድቅ በእውነትም ሁሉ ነውና ለጌታ ደስ የሚያሰኘውን እየመረመራችሁ፤ እንደ ብርሃን ልጆች ተመላለሱ። "እንግዲህ እንደ ጥበበኞች እንጂ ጥበብ እንደሌላቸው ሳይሆን እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ ቀኖቹ ክፉዎች ናቸውና ዘመኑን ዋጁ። ስለዚህ የጌታ ፈቃድ ምን እንደሆነ አስተውሉ እንጂ ሞሞች አትሁኑ።"

1ኛ ቆሮ.14፡32፡37

"የነቢያትም መናፍስት ለነቢያት ይገዛሉ።" "ማንም ነቢይ ወይም መንፈሳዊ የሆነ ቢመስለው ይህች የጻፍሁላችሁ የጌታ ትዕዛዝ እንደሆነች ይወቅ"

ቅዱስ ሰማያዊ ኃይል ወደ ሰዎች በተለየ መንገድ ቢመጣና በዚያ ኃይል ፊት የእግዚአብሔር ሰዎች አቅም ቢያንሳቸውም አእምሮአቸውን አይነሳቸውም የሚካሄደውን ሁሉ ያስተውሉታል። እግዚአብሔር አቅም እንዲያበጁ ይረዳቸዋል።

ዳን.9፡22-23

"አስተማረኝም፤ ተናገረኝም እንዲህም አለ፡- ዳንኤል ሆይ፤ ጥበብና ማስተዋልን እስጥህ ዘንድ አሁን መጥቻለሁ። አንተ የእጅግ ተወደድህ ነህና በልመናህ መጀመሪያ ላይ ትእዛዝ ወጥቶአል፤ እኔም እነግርህ ዘንድ መጥቻለሁ አሁንም ነገሩን መርምር፤ ራእዩንም አስተውል።"

"በፋርስ ንጉሥ በቂርስ በምስተኛው ዓመት ብልጣሶር ለተባለው ለዳንኤል ነገር ተገለጠለት ነገሩም እውነት ነበር፤ እርሱም ታላቅ ጦርነት ነው ነገሩንም አስተዋለ፤ በራእዩም ውስጥ ማስተዋል ተሰጠው።" የቃሉንም ድምፅ ሰማሁ የቃሉንም ድምፅ በሰማሁ ጊዜ ደንግጩ በምድር ላይ በግምባራ ተደፋሁ።" እነሆም፤ አንዲት እጅ ዳሰሰችኝ፤ በጉልበቴና በእጄም አቆመችኝ።

እርሱም፡- እጅግ የተወደድህ ሰው ዳንኤል ሆይ፤ እኔ ዛሬ ወደ አንተ ተልኬአለሁና የምነግርህን ቃል አስተውል፤ ቀጥ ብለህም ቁም አለኝ። ይህንም ቃል ባለኝ ጊዜ እየተንቀጠቀጥሁ ቆምሁ። እርሱም እንዲህ አለኝ፡- ዳንኤል ሆይ፤ አትፍራ፤ ልብህ ያስተውል ዘንድ፤ ሰውነትህም በአምላክህ ፊት ይዋረድ ዘንድ ካደረግህበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ ቃልህ ተሰምቶአል።" "ደግሞ ሰው የሚመስል ዳሰሰኝ፤ አበረታኝም። እርሱም፡- እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፤ አትፍራ ሰላም ለአንተ ይሁን በርታ፤ ጽና አለኝ። በተናገረኝም ጊዜ በረታሁና፡- አበርትተኸኛልና ጌታዬ ይናገር አልሁ።"

5. የራስ ክብር ታዋቂነት ወይም ትልቅነት የማይጎመጅበት ወይም የማይጋነንበት

ለራስ መኖር፤ የራስን ክብር ታዋቂነት መሻት፤ የግልን ጥቅም ማስቀደም፤ ኑሮን እጅግ የተደላደለ ለማድረግ መፈላለግ፤ በዚህ ዓለም የማይቋረጥ የአማኞች ረቂቅ ፈተና ነው።

" በሕይወት ያሉት ስለ እነርሱ ለሞተውና ለተነሣው እንጂ ወደፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለ ሁሉ ሞተ" /2ኛ ቆሮ.5፡15/ የሚለውን የእግዚአብሔር ቃል እውነት በማያቋርጥ ሁኔታ በአገልጋዮች ሕይወት ባልተተረጎመ መጠን፤ አገልጋዮች በእግዚአብሔር ቤት ወይም በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ያላቸውን ቦታ ለዚሁ ዓላማ ለማዋል ይፈተናሉ። በሰይጣንም ይገፋፋሉ። በዚህ አሳብም ሲሸነፉ ያላቸውን ተስጥኦ ወይም ሥፍራ ለራስ ክብርና ጥቅም ማትረፊያ ያውሉታል። ፈጣን እርማትም ካላደረጉ ለስህተት አሠራር ይጋለጣሉ፤ ምክንያትም ይሆናሉ፤ ያስታሉ፤ የበለጸጉ መንገድ ይያያዛሉ። እርሱ ለመበልፀግ ሲል

የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመርገም ከጀለ። አልሆንለት ሲል ሕዝቡ በሴስኝነት በደል ከአምላኩ እንዲርቅ አደረገ።

እግዚአብሔር በሰዎች አድሮ ታላላቅ ሥራዎችን ቢያከናውን ክብሩ ለእግዚአብሔር መሆን አለበት እንጂ ለሸክላው መሆን የለበትም። ምዕመናንም ክብርን ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው እንዳይሰጡ መጠንቀቅ አለባቸው፤ ለሸክላው "ማጠን" መሠዋት የለባቸውም።/የሐዋ. 14፡8-18/

አንዳንድ አገልጋዮች የእግዚአብሔር እጅ በሕይወታቸው ሲገለጽ ሲያዩ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በሁኔታቸው ለእኛ "እጠኑ" ይላሉ። የሚታጠንለት አንድ ብቻ ነው እርሱም እግዚአብሔር ነው።

በታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔር እጅ በሕይወታቸው ተገልጦ ሳለ ከትዕቢት የተነሳ ታላቅ ጉስቁልናና ጥፋት ውስጥ የገቡ ስንቶች ናቸው? "እግዚአብሔርን ፍሩ ክብርንም ስጡት...ስገዱለት...." ራዕ.14፡7/

"ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ውስጥ አለን"/2ኛ ቆሮ.4፡7/

የሰው መለኮትነት (ክርስቶስነት) የማይንፀባረቅበት፤ ኢየሱስ ብቻ ነው ክርስቶስ። አማኞችም ክርስቶሶች አይደሉም። ናቸው ማለትም መሳት ነው።

በራስ ለመከናወን የራስ ጥረት ወይም ዘዴ የማይካሄድበት፤

በስመ "የተፈጥሮ መንፈሳዊ ሕግ" ወይም "የአእምሮ ሳይንስ" አኳያም ከሚደረግ በራስ መከናወን የራቀ ሊሆን ይገባል።

1ኛ ጢሞ.6፡5-10

"ከእነዚህም ቅንዓትና ክርክር ስድብም ከፋ አሳብም እርስ በርስ መናደድም ይወጣሉ፤ አእምሮአቸውም በጠፋባቸው እውነትንም በተቀሙ እግዚአብሔርን መምሰል ማትረይያ የሚሆን በመሰላቸው ሰዎች ይገኛሉ። እንደነዚህ ካሉት ራቅ። ኑሮዬ ይበቃኛል ለሚለው ግን እግዚአብሔርን መምሰል እጅግ ማትረፊያ ነው ወደ ዓለም ምንም እንኳ አላመጣንምና፤ አንዳችንም ልንወስድ አይቻለንም ምግብና ልብስ ከኖረን ግን፤ እርሱ ይበቃናል። ዲሩ ግን ባለጠንች ሊሆኑ የሚፈልጉ በጥፋትና

በመፍረስ ሰዎችን በሚያስጥምና በሚያሰንፍ በሚጎዳም በብዙ ምኞትና በፈተና በወጥመድም ይወድቃሉ።

ገንዘብን መውደድ የክፋት ሁሉ ሥር ነው። አንዳንዶችም ይህን ሲመኙ ከሃይማኖት ተሳስተው በብዙ ሥቃይ ራሳቸውን ወጉ።"

2ኛ ቆሮ.4፥5

"ክርስቶስ ኢየሱስን ጌታ እንደሆነ እንጂ ራሳችንን አንሰብክምና፤ ስለ ኢየሱስም ራሳችንን ለእናንተ ባሪያዎች እናደርጋለን።"

ገላ.2፥20

"ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዶአለሁ፤ እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል አሁንም በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው።"

ፊል.4፥12-13

"መዋረድንም አውቃለሁ፤ መብዛትንም አውቃለሁ፤ በእያንዳንዱ ነገር በነገርም ሁሉ መጥገብንና መራብንም መብዛትንም መጉደልን ተምራለሁ። ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ።"

2ኛ ቆሮ.5፥15

"በሕይወት ያሉት ስለ እነርሱ ለምተውና ለተነሣው እንጂ ወደ ፊት ለራሳቸው እንዳይኖሩ ስለ ሁሉ ሞተ።"

ገላ.6፥14

"ነገር ግን ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት እኔም ለዓለም የተሰቀልሁበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ።"

ራዕይ.2፡/ይነበብ/

6 የመንፈስ ፍሬ መታየት እንዲሁም የሕይወት መቀደስ-መንፃት ላይ ትኩረት የሚሰጥ ።

መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ወይም የጸጋ ስጦታዎች መገለጥ ከመንፈስ ፍሬ መታየት ለይቶ ማራመድ ስህተት ነው። የኃይል ወይም የተሰወረ እውቀት መገለጥ ከእግዚአብሔር ካልሆነ ምንጭ ሊሆን ይችላል፤ ስለሆነም መፈተን ያስፈልጋል። በመንፈሳዊ እንቅስቃሴ መሪዎች ዘንድ የመንፈስ ፍሬ መታየቱ ክንውኑ ከሥጋ ወይም ከጨለማ አሠራር ውጭ መሆን አለመሆኑን ልናውቅ ከምንችልባቸው መለኪያዎች ዓይነተኛው ነው።

ጌታ ኢየሱስ የበግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡበት በውስጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነቢያት እንድንጠነቀቅ በማቴ.7፥15-16 ሲያሳስበን አሳሳች መሆናቸውን የምናውቅበት መንገድ ከፍሬአቸው (ከሕይወት ፍሬአቸው) መሆኑን ገልጾልናል። የሕይወት ፍሬአቸው ይኸውም የመንፈስ ፍሬ በሕይወታቸው መታየት አለመታየቱ ዋና መለኪያ መሆኑን ያስገነዝበናል። ስለሆነም ከመንፈስ ፍሬ የራቀን መንፈሳዊ እንቅስቃሴ አራማጅ መምህራንን መሸሽ ይገባል።

የኃይልንና የዕውቀትን መገለጥ እያሳየና እየፈቀ በሌላ በኩል የመንፈስ ፍሬ መታየትን ከመናፈቅና ከማፋጠን ችል የሚል መንፈሳዊ እንቅስቃሴ የሚያስት የመናፍቅ እንቅስቃሴ ነው።

ባለፉት ዓመታት ከዓየነው ዋጋም ካስከፈለን ስህተትና ካሳለፍነው የክርስትና ሕይወት መማርና መታረም ማረምም ይገባል።

የጸጋ ስጦታዎችንም የምንናፍቅ የመንፈስንም ፍሬ (ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ችርነት፣ በጎነት፣ እምነት፣ የውሃት፣ ራስን መግዛት)አጥብቀን ልንሻ ይገባል። እንዲያውም የመንፈስ ፍሬ በእያንዳንዳችን ሕይወት ውስጥ መታየቱ ቅድሚያ ሊሰጠው የሚገባ ነገር ነው። ስጦታው ያው ራሱ ባለቤቱ መንፈስ ቅዱስ እያካፈለ የሚያድለው ነው። ለግለሰቦች ይሰጣል፤ ቢሆንም በአገልግሎት ሲውል ግን ጠቀሚታው ለአጠቃላይ ለእግዚአብሔር ማህበር ነው፤ ያውም ማህበሩን ለማጎጽ።

ልብ ልገል የሚገባ የጸጋ ስጦታ የታደለ አማኝ በመንፈሳዊ ሕይወቱም የበሰለ ነው ማለት አይደለም። የጸጋ ስጦታ ያለው አማኝ በመንፈስ ፍሬ እንዲበለፅግ መትጋት ይኖርበታል። ያን ጊዜ ነው በእግዚአብሔር መንግሥት ከፍተኛ ውጤት የሚያመጣው።

ፍቅር የመንፈስ ፍሬ ነው። ጳውሎስ በመልእክቱ 1ኛ ቆሮ.13፥1-2 "በሰዎችና በመላእክት ልሳን ብናገር... ትንቢትም ቢኖረኝ፣ ምሥጢርንም

ሁሉና እውቀትንም ሁሉ ባውቅ ተራሮችንም እስካፈለስ ድረስ እምነት ሁሉ ቢኖረኝ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ" ሲል፤ የምንረዳው ምንም ያህል የኃይል መገለጥ የእውቀት መፈለቅ ቢኖር የመንፈስ ፍሬ ከሚያሳይ ሕይወት የተነጠለ እስከ ሆነ ድረስ የእግዚአብሔር ሰው መሆንን እንደማያመለክት ነው።

ከጌታችን መንገድ ስንስት የጌታን ትዕዛዝ መተላለፍችን ስንገነዘብ በንስሐ በመስቀሉ በኩል ወደ እግዚአብሔር እየቀረብን የሕይወት መስተካከልን ማድረግ እጅግ አስፈላጊ ነገር ነው። ሕይወታችንን በማስተካከል ፈንታ በመንፈሳዊ መሰል እንቅስቃሴ አቋማችንን ላይ ላዩን ለማሳመር መሞከር የሽንገላ መንገድ ነው።

አንዱ የዘመናችን ክርስትና ገጽታ ለደቀ መዝሙርነት ሕይወት የከበረ ዋጋ ከመስጠት ፈንታ በሌሎች ጊዜያዊ ጠቀሜታ፣ የዕለት ደስታ በሚሰጡ ሃይማኖታዊ መልኮች መተካት ሆኖ ይታያል።

ስላላፈው፥ በክርስቶስ ኢየሱስ ስለተከናወነልን የእግዚአብሔር ጽድቅ (Justification) እንዲሁም ስለወደፈቱ በክርስቶስ ኢየሱስ ዳግም መምጣት ምክንያት ስለምናገኘው ታላቅ የዘላለም ክብርም (Glorification) ልናመስግን ይገባናል። ስለአሁንስ! በአሁኑ ወቅት በግልም ሆነ በቤተ ክርስቲያን ደረጃ ስለሚጠበቅ የመቀደስና የመንፃት ሕይወት (Sanctification) ከፍተኛ ትኩረት ልንሰጥ ይገባል።

ብዙውን ጊዜ የሚታየው ግን ስለአለፈው፥ በክርስቶስ ኢየሱስ ለእኛ ስለተከናወነው ጽድቅ (Justification) ሲነገረን ወይም ትምህርት ሲሰጠን ስንደሰት፤ ስለሚመጣውም ክብራችን (Glorification) እንዲሁም ስለ ኑሮ መሳካት ሲሰበልክልን ስንፈነድቅ፥ አገልጋዮችም በነዚህ አሳቦች ላይ የሚናገሩ እስከ ሆነ ድረስ ብዙዎቻችን ስንወዳቸው ነው።

ደቀ መዝሙርነትን በተመልከተ ትምህርትም ስብከትም ሲሰጥ ደስታ እምብዛም አይታይብንም። ስለዚህም የደቀ መዝሙርነት (የመስጠት፣ የመቀደስ የመንጸት) ትምህርት ሲሰጥ ስሜታችን ስለማይቀሰቅስልን እንደ ማይባርክ፥ መንፈሳዊ እንዳልሆነ፥ ሥልጣን - አልባ እንደሆነ ቆጥረን እናጣጥለዋለን። በአገልጋዮችም አንረካባቸውም። አገልጋዮችም የእግዚአብሔርን ሃሳብ ሳይሆን የእኛን ስሜት ለማርካት የመጣ ፈተና ውስጥ ይገባሉ። ይህ የዘመመ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ነው።

"በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፡- ጌታ ሆይ፥ ጌታ ሆይ፥ የሚለኝ ሁሉ መንግሥት ሰማያት የሚገባ አይደለም።" ማቴ.7፥21

ደስታ አስፈላጊያችን ነው። በደቀ መዝሙርነት ሕይወት የሚገኝ ደስታ ስሜት ሲነሣ በግብሉ ወዲያው ክስም የሚል ሳይሆን በመታዘዝ ምክንያት በውስጥ ሰውነት የሚፈስ የማያቋርጥ ደስታ ነው። (ዮሐ.15፥11)

በእግዚአብሔር ምህረትና ቸርነት የወደቀ እየተነሣ፥ የሳተ እየተመለሰ የደቀ መዝሙርነት ሕይወት የሚጠነክርበት አገልግሎት በቤተ ክርስቲያን ዘንድ ከመቸውም ጊዜ ይበልጥ ትኩረት ሊሰጠው የሚገባ ነው። በዚህ ረገድ የስሕተትን አሠራር በቀላሉ ማራቅ ይቻላል።

"በበሩ አደባባይ የሚገሥጸውን ጠሉ" /አሞጽ.5፥10/

"የምታስደንቅና የምታስደነግጥ ነገር በምድር ላይ ሆኖለች፤ ነቢያት በሐሰት ትንቢት ይናገራሉ፥ ካህናትም በእነዚህ እጅ ይገዛሉ፥ ሕዝቤም እንዲህ ያለውን ነገር ይወድዳሉ፤ በፍጻሜውስ ምን ታደርጋላችሁ?" /ኤር.5፥30-31/

"ነፋስንም ተከትሉ፡- ስለ ወይን ጠጅና ስለ ስኬት ትንቢት እናገርልሃለሁ ብሎ ሐሰትን የሚናገር ሰው ቢኖር እርሱ ለዚህ ሕዝብ ነቢይ ይሆናል።" /ሚክ.2፥11/

7. እምነትን በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ እንጂ እምነትን በእምነት ላይ የማያስደርግ

የመከናወናችን ቁልፍ ምን ጊዜም በኢየሱስ ክርስቶስ እጅ እንጂ በእኛ ዘንድ አይደለም። ብዙ ጊዜ በእምነት ስም የሚሰጥ ወይም የሚሰነዘር ዘዴ /ፎርሙላ ወይም ቀመር/ ቁልፉን ከጌታ እጅ ሳናስተውል የሚያስነጥቀን አካሄድ እንደሆነ ልብ ልንል ይገባናል።

ደንቅ አድራጊ እምነት ከጸጋ ስጦታዎች አንዱ መሆኑን መዘንጋት የለብንም፤ ራሳችን የምናመጣው ወይም በጥረታችን የምንደርስበት አይደለም።

በራሳችን ጥረት በተለያዩ ዘዴዎች አገኘን የምንለው እምነት፥ እምነታችንን "በእምነት" ላይ የሚያስደርግ የአእምሮ ሳይንስ ዘዴ እንጂ እንደ እግዚአብሔር ቃል በኢየሱስ /በእግዚአብሔር/ ላይ የሚያርፍ መደገፍ፥ መታመን /እምነት/ አይሆንም።

ዕብ.12፥2

"...የእምነታችንንም ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልከተን..."

ገላ.2፥20

"እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም፤ ክርስቶስ ግን ይኖራል አሁንም በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምንኖረው ነው።"

8. ግብዝነት-አልባ፥ ማስመሰል-አልባ፥ አምልኮትና ምስክርነት የሚገለጽበት

በማኅበራዊ ኑሮ ውስጥ የሚደነቅን ሰው መሆን ባይቻለን ለማስመሰል መሞከር /ግብዝነት/ የዓለማችን አንዱ ገጽታዋ ነው። እኛም ከዚህ ከአስመሳይነት ጠባይ ምንም ያህል ነፃ እንዳልሆንን የሚያሳዩ ብዙ የግብዝነት እንቅስቃሴዎች ወይም አስመሳይነት በመካከላችን ይታያሉ።

ያልሆነውን ለመሆን ወይም መስለን ለመታየት፥ ለተዋናይነት አልተጠራንም፤ ይህ ግብዝነት ይሆናል። የእግዚአብሔር ኃይል መገለጥ በእኛ ውስጥ በተለየ መንገድ እንዲካሄድ በሁኔታችን በማስመሰል ታዋቂነትን ለማትረፍ ያልሆነ የሐሰት ካባ ለመልበስ አለመሞከር ይገባል።

የመንፈስ ቅዱስ ሥራ አይኮረጅም፤ በእርሱ ሲደረግ ይሆናል እንጂ። ስለሆነም አንዳንድ የእግዚአብሔር ሰዎችን አደራረግ በመኮረጅ ልዩ የእግዚአብሔር ሰዎች መስለን ለመታየት ከመሞከር መራቅ ያስፈልጋል።

ለምሳሌ፡- እንደ ክርስቲያን በመገለጥ የፈውስ አገልግሎት ቢሰጠው ሌሎች ደግሞ ይህን አይተው በመኮረጅ፥ ከገዛ ልባቸው እያወጡ በመናገር "ባወጣ ያውጣ" አካሄድ ይሰማሩበታል። ይህ ዓይነቱ አካሄድ በእውነተኛው የመንፈስ ቅዱስ አሠራር ላይ መደናገር ስለሚፈጥር እውነተኛው አሠራር ተቀባይነት እንዳይኖረው በማድረግ ምዕመናንን በችግር ውስጥ ይክታል።

የሆነውን መሆን፥ በመንፈሳዊ ማንነት ምንም የሆንን ቢመስለን ራሳችን እንታለላን፥ እናታልላለንም። /ገላ6፥3/

ያልሆነውን ታምራት ሆነ ወይም ጥቂቱን ክንውን አብዝተንና አባዝተን ተአምር በተአምር እንደ ሆነ በማውራት የሐሰት ምስክሮች ከመሆን

መቆጠብ፤ እግዚአብሔር ገበያ ያጣ ሻጭ ነጋዴ ይመስል አንጉል ደላሎች አለመሆን፤ ይህን ስናደርግ እግዚአብሔር እራሱ ይታዘበናል ደግሞም ይጸየፈናል። እግዚአብሔር በውሸት አይከብርምና።

የእግዚአብሔር ሥራ የጠራና ኩልል ያለ ነው። የተምታታ አይደለም። የዘመመ ግድግዳ ይመስል፥ የእኛን የባላ-ባልቸ ድጋፍ የሚሻ አይደለም። የእግዚአብሔር ሥራ ድንቅና ዕፁብ ይሆናል እንጂ የእኛን መለበጥና መቀባባት-መናኛ የሥራ ውጤትን የምናሳምር ይመስል፥ አያሻውም።

በምስክርነታችን ሆነ በአስተያየታችን የዘላለም ሕይወት ከሆነው ከነፍስ ወይም ከመንፈስ ድንኳን/ደህንነት/ይልቅ የሥጋን ፈውስ ወይም ምድራዊ በረከትን አጉልተንና አስበልጠን መቁጠር ወይም ማሳየት አይገባም። /የሐዋ.4፥29-31፤ ኤፌ.1፥19-20/

ይህ የመንፈሳዊ ሕይወት እውነትን ሚዛን ያዛባል፤ የአገልጋዩንም የተገልጋዩንም አካሄድ ያወላክፋል፤ ለስህተትም ይዳርጋል።

የእኛ ኃላፊነት ለመንፈስ ቅዱስ ልብን መክፈት /መጠበቅ እንጂ የመንፈስ ቅዱስ መገኘት እንዲሆን በራሳችን መንገድ የራሳችንን ጥረት ማድረግ አይደለም። የመንፈስ ቅዱስን መገኘት መፈብረክ (ማኑፋክቸር ማድረግ)ና ማጋፈር አይገባንም። ናፍቀን ወይም ለምነን ወደ እኛ ያልመጣውን የእግዚአብሔር ጉብኝት ወይም ታምራት በራሳችን ፈጠራ ማካካስ የለብንም። የጎደለን ናፍቆት መሙላት ግድ ይመስል የራሳችንን ሰው ስራሽ (አርተፈሻል) ተግባር ማካሄድ ወይም ሁኔታ ማሳየት አደገኛ ነው።

ዮሐ.4፥24

"እግዚአብሔር መንፈስ ነው፥ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል።"

2ኛ ቆሮ.12፥6-7

"ልመካ ብወድስ ሞኝ አልሆንም፥ እውነትን እላለሁና፤ ነገር ግን ማንም ከምያይ ከእኔም ከሚሰማ የሚበልጥ አድርጎ እንዳይቋጥረኝ ትቼአለሁ። ስለዚህም በመገለጥ ታላቅነት እንዳልታበይ የሥጋዬ መውጊያ፥ እርሱም የሚጎስመኝ የሰይጣን መልእክተኛ ተሰጠኝ፤ ይኸውም እንዳልታበይ ነው።"

2ኛ ቆሮ.10፥17-18

"የሚመክ ግን በጌታ ይመክ፤ እግዚአብሔር የሚያመሰግነው እንጂ ራሱን የሚያመሰግን እርሱ ተፈትና የሚወጣ አይደለምና።"

"እንደ እነዚህ ያሉ ሰዎች የክርስቶስን ሐዋርያት እንዲመስሉ ራሳቸውን እየለወጡ ውሸተኞች ሐዋርያትና ተንኮለኞች ሠራተኞች ናቸውና። ይህም ድንቅ አይደለም ሰይጣን ራሱ የብርሃንን መልአክ እንዲመስል ራሱን ይለውጣልና። እንግዲህ አገልጋዮቹ ደግሞ የጽድቅን አገልጋዮች እንዲመስሉ ራሳቸውን ቢለውጡ ታላቅ ነገር አይደለም፤ ፍጻሜአቸውም እንደ ሥራቸው ይሆናል።"

እግዚአብሔር በግል ሰዎችን ይናገራል። እግዚአብሔር የተናገረን ከሆነ ወደ ሌሎች ያለን አቀራረብ በትሕትና መሆን ይኖርበታል። የዚያን ጊዜ የሌሎችንም ነፃ ፈቃድ አንጫንም፤ ከእግዚአብሔር ጋር ላላቸው ዝምድና/ሕብረት አክብሮት የምንሰጥ እንሆናለን።

አንዳንዶች "እግዚአብሔር ተናገረኝ" የሚለውን አባባል ፈቃዳቸውን/የሚሹትን ነገር ሁሉ ለመፈጸም እንደ "ይለፍ ፈቃድ" ይጠቀሙበታል። አብዝተው ይህን የሚጠቀሙ፤ ሌሎች ሃሳባቸውን አሜን፤ ብለው እንዲቀበሉ መገፋፈያ፤ ጥያቄ እንዳያነሡባቸውም መከላከያ ያደርጉታል። ለሌሎች ቅዱሳን ምክር ስፍራ ይነፍጋሉ። የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል ከሚለው ንግግር ይልቅ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ተናገረኝ፤ የሚለው አነጋገር ሲበዛ ጥንቃቄ ያስፈልጋል።

"...እያንዳንዱ ለባልንጀራው በሚናገራት ሕልማቸው ሕዝቤ ስሜን ለማስረጋት ያስባሉ። የሚያልም ነቢይ ሕልምን ይናገር ቃሌም ያለበት ቃሌን በእውነት ይናገር። ገለባ ከሰንዴ ጋር ምን አለው? በውኑ ቃሌ እንደ እሳት፤ ድንጋዩንም እንደሚያደቅቅ መዶሻ አይደለችምን ይላል እግዚአብሔር።" ኤር.23:27-29

"ወደ ጸሎት ስፍራም ስንሄድ የምዋርተኝነት መንፈስ የነበረባት ለጌቶችዋም እየጠነቁለች ብዙ ትርፍ ታመጣ የነበረች አንዲት ገረድ አገኘችን። እርስዋ ጳውሎስንና እኝን እየተከተለች የመዳን መንገድ የሚነግሩአችሁ እነዚህ ሰዎች የልዑል አምላክ ባሪያዎች ናቸው ብላ ትሙኽ ነበር። ይህንም እጅግ ቀን አደረገች። ጳውሎስ ግን ተቸገረና ዘወር ብሎ መንፈሱን ከእርስዋ እንድትወጣ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አዝሃለሁ አለው በዚያም ሰዓት ወጣ።" የሐዋ.16:16-18

፬. መደምደሚያና ማሳሰቢያ

1. መደምደሚያ

መጠንቀቅ ማለት በፍርሃት መናወጥ አይደለም

የፈርአን ጠቢባን አስማተኞች እባብና አሳሳች ተአምራቶች ምንም ያህል በእነሙሴ እጅ የተካሄደውን የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ ቢገዳደሩም በየምዕራፉ ወድቀዋል። የእግዚአብሔር ጣት አሸንፋ ወጥታለች። እንግዲህ የእውነት አምድና መሠረት የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ራስ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ ብርቱ መሪዋና ጠባቂዋ ነው። እርሱን እያደመጠችና ቃሉን እየታዘዘች ከሄደች አሁንም ቢሆን ድልዋ በእርሱ የተረጋገጠ ነው።

2. ማሳሰቢያ

ይህን ርዕስ ጉዳይ በተመለከተ በየቤተ ክርስቲያኑ:-

- 1/ በውል የታሰበበት በፀሎት የተደገፈ ትምህርት መስጠት
- 2/ ተገቢውን መረዳት ለማግኘት የሚያንፅ ውይይት ማካሄድ
- 3/ የጸጋ ስጦታዎችን የሚለማመዱትን በፍቅርና በእውነት ማሳደግ የሚቻልበትን መንገድ ማመቻቸት አስፈላጊና የሚበጁ ነገሮች ናቸው።

ከመንፈስ መትነት እንዲሁም በራስ ከተዋጠ ግልብ መንፈሳዊ ሕይወት እግዚአብሔር ይጠብቀን፤ በጠራና በዝጠረ የክርስትና ሕይወት ያመላልሰን።

አሜን!!

BIBLIOGRAPHY (ቅጽ መጽሐፍት)

1. David J. Schawartz, The magic of psychic power. (Great Britan: The Aquirian Press, 1981)
2. J. Yutaka Amano and Norman L. Geisler The Infiltration of the New Age. (Tyndale House Puplishers, 1989.)
3. James W.Sire, The Universe Next Door. (Inter-Third Publications, 1986.)
4. J. Stafford Wright, Mind, Man and the Spirits (USA : The Paternoster Press, 1972.)
5. John White, When the Spirit Comes With Power (London Holder and Stoution, 1989.)
7. Joseph G. Doners, The Global Believer. (Twenty-Third Publications, 1990.)
8. Michael Cole, Jim Graham,....., What is the New Age. (Hodder and Stoughton, 1990.)
9. Napoleon Hill, Think and Grow Rich (USA: A Fawcett and Stouslton, 1988.)
10. Paul Beuer, Christianity or Superstition. (Marshall, Morgan and Scott, 1966.)
11. Paul C. Vitz, The Cult of Sec-worship. (William B.Eerdmans Pub. Co., 1982.)
12. Peter C. Moore, Disarming the Secular Gods. (Inter-Varsity Press, 1989)
13. Revised Amharic Bible, 1962.
14. Russell Chandler, Understanding the New Age. (World Ink Dallas, 1989.)
15. Walter Martin, The New Age Cult. (Bethany House Puplishers, 1989.)
16. William Kirk Kilpatrick, Psychological Seduction. (Arthur James Ltd., 1983.)
17. William W. Wells, The Agony of Affluence. (Zondervan Pub. House, 1984.)

በጸጋ ስጦታዎችና በመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ስም በድፍረት ብዙዎችን ያሳሳቱ በጥንት ቤተ ክርስቲያን ነበሩ፤ በዘመናችንም አሉ። ይህን ጽሑፍ በመንፈስ ቅዱስ ስም ያለ አግባብ የሚደፍሩትን እንዲታረሙ ለማስጠንቀቅ ትሞክራለች፤ የሚያነቡዋትም ሁሉ ስለ ትክክለኛው የመንፈስ ቅዱስ አሠራር ግንዛቤ ያገኛሉ ብዬ አምናለሁ።

ቄስ ዶ/ር እሸቱ አባተ

ይህ ጽሑፍ በመንፈሳዊ አምልኮ ውስጥ የተከሰተና ወደፊትም ሊከሰቱ የሚችሉ ስህተቶችን ለመለየት የሚረዱ መመዘኛዎችንና ሊወሰዱ ስለሚችሉ የጥንቃቄ እርምጃዎች የሚያስገነዝብ ነው። የልዑል አምላክ መንጋ የዘመኑ ባለአደራዎች በጽሑፉ እንዲገለጹ ምኞቱ ነው።

አቶ ሽፈራው ወ/ሚካኤል

የወንጌል ሥርጭት መሠረት ጤናማ የሆነውን የእውነት ቃል በሚገባ መገንዘብና ለሌሎች በተገቢው መንገድ ማስተላለፍ መቻል ነው። ይህን ለማድረግ አለመቻል ደግሞ በመጀመሪያ የራሳችንን ምስክርነት፣ ከዚያም የሚያዳምጡንና በአጠቃላይም ቤተ ክርስቲያንን አደጋ ላይ የሚጥል ይሆናል። በአሁኑ ጊዜ በስብከታችን፣ በትምህርታችንና በአጠቃላይ በአምልኮ ሥነስርዓታችን ጥንቃቄ ልናደርግባቸው የሚገቡ አንዳንድ ግድፈቶች ይታያሉ። እነዚህ ወደ ተሳሳተ ትምህርት እንዳይወስዱን ጥንቃቄ ያሻል። ይህ ጽሑፍ ከዚህ አኳያ ክርስቲያኖችን በመምከር፣ በመገመገምና በማስጠንቀቅ ከፍተኛ ጠቀሜታ ይኖረዋል የሚል እምነት አለኝ።

ዶ/ር ንጉሤ ተፈራ

ምንጊዜም የወንጌል ተልዕኮ በመጽሐፍ ቅዱስ እውነትና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ጥርት ባለ መንገድ ሲካሄድ ለእግዚአብሔር ክብርና ለሰዎች ልጆች ደህንነት ሆኖአል፤ ወደ ፊትም ይሆናል። በተለይ ብዙ ውዥንብር ባለበት በዚህ ዘመን ምርቱን ከግርዶ የሚለይና ትክክለኛውን የመንፈሳዊ ሕይወት አገልግሎት አቅጣጫ የሚያሳይ መልእክት ለወንድማችን እግዚአብሔር ሰጥቶት ይህ ጽሑፍ ለመዘጋጀት በመብቃቱ የእግዚአብሔር ስም የተባረከ ይሁን።

መጋቢ ሰዩም ገብረጻዲቅ

በመጨረሻው ዘመን ሊገለጡ ስላሉት የስህተት አሠራሮች፣ እግዚአብሔር የተናገረውን በጥሞና እንድናጤነው፣ በዘመናችንም ያለውን የመንፈስ አሠራር በቃሉ እንድንመረምረውና እንድንመዝገው፣ ቤተ ክርስቲያን ከክፉ እንድትጠበቅበት የሚያሳስብ ጠቀሚ ጽሑፍ ነው።

ዶ/ር አታላይ ዓለም